

I O V

(Partea a Doua)

În vara anului 2015, când am propus studiul cărții Iov nu știam că la clubul Colectiv va avea loc o tragedie care va zgudui întreaga țară. Apoi, atacul terorist de la Paris, plecarea neașteptată în veșnicii a fratelui Cristi Țepeș, drama familiei Bodnariu și câte alte drame în țară, în Europa și în lume! Trăim într-o lume căzută în păcat, și avem nevoie să învățăm cum să ne raportăm la suferință. Și mai ales, cum să ne raportăm la cei ce trec prin suferință. Cineva a mărturisit: *Obişnuiam să-i judec pe cei ce sufereau. Mă gândeam că au păcătuit grav sau că nu au credință. Am învățat să nu judec, să manifest bunătate și iubire!*

Dogmatismul și legalismul religios creează o imagine denaturată despre Dumnezeu. Deși multe afirmații ale prietenilor lui Iov sunt corecte, perspectiva din care sunt susținute este greșită. Chiar Iov, odată prins în disputa - de ce îngăduie Dumnezeu să sufere cel neprihănit - ajunge să pună la îndoială dreptatea lui Dumnezeu. Dar, în mijlocul suferinței, Iov descoperă mila, care biruiește judecata; îndurarea și harul Domnului care conduc la pocăință mai profundă.

În părtășia grupurilor de ucenicie, în contextul experienței și umblării fiecăruia cu Dumnezeu, învățăm să descifrăm și să aplicăm mai bine mesajul acestei cărți inspirate de Duhul Sfânt. Studiul cărții Iov nu are menirea să antreneze dezbateri teologice, ci să ne conducă la pocăință autentică, prin înțelegerea proaspătă a harului lui Dumnezeu. Iar, prin compasiune și rugăciune ne ajutăm unii pe alții (2 Corinteni 1:8-11). Iar atunci când nu avem parte de izbăvire din încercări și suferințe, descoperim că rămâne totuși promisiunea Domnului Iisus:

*Harul meu îți este de ajuns;
căci puterea Mea în slăbiciune
este făcută desăvârșită.*

(2 Corinteni 12:9)

Pastor, Vasile Alexandru Talos

Săptămâna 10—ÎMPRIETENEȘTE-TE CU DUMNEZEU!

„Oh! Dacă aș ști unde să-L găsesc,
dacă aș putea să ajung până la scaunul Lui de domnie” (Iov 23:3)

LUNI

Iov 22:1-14 – *Elifaz, a treia cuvântare*

1. Elifaz din Teman a luat cuvântul și a zis:
2. "Poate un om să aducă vreun folos lui Dumnezeu?
Nu; ci înțeleptul nu-și folosește decât lui.
3. Dacă ești fără prihană, are Cel Atotputernic vreun folos?
Și dacă trăiești fără vină, ce va câștiga El?
4. Pentru evlavie te pedepsește El oare
și intră la judecată cu tine?
5. Nu-i mare răutatea ta?
Și fărădelegile tale fără număr?
6. Luai fără pricină zălog de la frații tăi,
lăsai fără haine pe cei goi.
7. Nu dădeai apă omului însetat,
nu voiai să dai pâine omului flămând.
8. Țara era a ta, fiindcă erai mai tare,
te așezai în ea, fiindcă erai cu vază.
9. Dădeai afară pe văduve cu mâinile goale,
și brațele orfanilor le frângeai.
10. Pentru aceea ești înconjurat de curse
și te-a apucat groaza dintr-odată.
11. Nu vezi dar acest întuneric,
aceste ape multe care te năpădesc?
12. Nu este Dumnezeu sus în ceruri?
Privește vârful stelelor, ce înalt este!
13. Și tu zici: "Ce știe Dumnezeu?
Poate să judece El prin întunericul de nori?"
14. Îl înfășoară norii, nu vede nimic,
bolta cerească abia dacă o străbate!"

Observă:

Ce afirmații face Elifaz despre Dumnezeu?

Ce învinuiri concrete îi aduce Elifaz lui Iov?

Meditează:

Dumnezeu este mult mai interesat de viața noastră decât crede Elifaz. Dumnezeu nu are nevoie de nimeni și de nimic, dar dorește să intre în relație personală cu noi. El vrea închinători în duh și adevăr (Ioan 4:23); vrea să ducă mulți fii la slavă (Evrei 2:10). Mântuirea și mărturia noastră slujesc de laudă slavei harului Său (Efeseni 1:6, 12, 14). Chiar Iov este o pildă de mărturie înaintea îngerilor, evocată de Dumnezeu.

Elifaz îl acuză pe Iov de fapte concrete. Când a venit să-l mângâie, Elifaz a suferit alături de Iov, a plâns, și-a sfâșiat mantaua și a aruncat cu țărână în văzduh, ca semn de smerenie și durere (Iov 2:12). De unde aceste acuzații atât de grave? Ce știe acum Elifaz despre Iov? De obicei, Elifaz face apel la experiența și observațiile sale (Iov 4:8; 5:27). El știe că cei lacomi de avere sunt abuzivi (v.6), neomenoși (7), aroganți (8), insensibili, nemiloși și cruzi (v.9). Iar, Biblia spune că o inimă captivă în prejudecăți ascultă bârfele celor din jur. *„Cel rău ascultă cu luare aminte la buza nelegiuită; și mincinosul pleacă urechea la limba nimicitoare.”* (Proverbe 17:4). Elifaz a plecat urechea la bârfele unor "binevoitori" (Iov 19:19). Elifaz insinuează: Nu numai că ești păcătos, dar ești și ipocrit! *Tu zici: Ce știe Dumnezeu? Îl înfășoară norii, nu vede nimic!* Iov nu spusese că Dumnezeu nu vede, ci că nu intervine.

Aplică:

Te-ai confruntat cu „bunăvoința” unor bârfitori? Cum?

Crezi că îi pasă lui Dumnezeu cum îi tratăm pe alții? Explică:

MARȚI

Iov 22:15-30 – *Elifaz, a treia cuvântare*

15. Ce! Vrei s-apuci pe calea străveche,
pe care au urmat-o cei nelegiuiți,
16. care au fost luați înainte de vreme
și au ținut cât ține un pârâu care se scurge?
17. Ei ziceau lui Dumnezeu: "Pleacă de la noi!
Ce ne poate face Cel Atotputernic?"
18. Și totuși Dumnezeu le umpluse casele de bunătăți.
- Departe de mine sfatul celor răi! -
19. Cei fără prihană vor fi martori ai căderii lor
și se vor bucura, cel nevinovat va râde de ei
20. și va zice: "Iată pe potrivnicii noștri nimicivi!
Iată-le bogățiile arse de foc!"
21. Împrietenește-te dar cu Dumnezeu și vei avea pace;
te vei bucura astfel iarăși de fericire.
22. Primește învățătură din gura Lui
și pune-ți la inimă cuvintele Lui.
23. Vei fi așezat iarăși la locul tău,
dacă te vei întoarce la Cel Atotputernic,
dacă depărtezi fărădelegea din cortul tău.
24. Aruncă dar aurul în țărână,
aruncă aurul din Ofir în prundul pâraielor!
25. Și atunci Cel Atotputernic va fi aurul tău,
argintul tău, bogăția ta.
26. Atunci Cel Atotputernic va fi desfătarea ta
și îți vei ridica fața spre Dumnezeu.
27. Îl vei ruga, și te va asculta,
și îți vei putea împlini juruințele.

28. Pe ce vei pune mâna îți va izbuti,
pe cărările tale va străluci lumina.

29. Vină smerirea, tu te vei ruga pentru ridicarea ta:
Dumnezeu ajută pe cel cu ochii plecați.

30. El va izbăvi chiar și pe cel vinovat,
care își va datora scăparea curăției mâinilor tale."

Observă:

La ce se referă Elifaz când vorbește de "calea străveche"?

Ce îndemnuri îi adresează Elifaz lui Iov în finalul cuvântărilor lui?

Meditează:

Compară apărarea lui Iov din capitolul 21:14-16 cu modul în care o interpretează Elifaz în capitolul 22:15-18. Iov constată că cei ce se răzvrătesc față de Dumnezeu sunt totuși stăpâni ai fericirii. De aici, Elifaz îl suspectează pe Iov că se lasă influențat de răzvrătirea ce a caracterizat generația lui Noe, înainte de Potop. Dumnezeu care le-a umplut casele de bunătați a adus peste ei sfârșitul. Așa va face Dumnezeu cu toți cei răi, în orice generație. De aceea, pocăiește-te!

Astfel își încheie Elifaz cuvântarea: *Împrietenește-te cu Dumnezeu! Aruncă aurul în țărână, și Dumnezeu va fi aurul tău!* (Iov 22:21-30). Frumoase și patetice îndemnuri! Elifaz nu ține seama de realitatea din inima lui Iov. Oricât de adevărate sunt în general aceste îndemnuri, ele nu fac altceva decât să adauge mai multă disperare în sufletul lui Iov. O mărturie personală ca a lui David, l-ar fi ajutat mai mult, „*Eu am căutat pe Domnul și mi-a răspuns!*” (Psalmul 34:4). Totuși, Duhul Sfânt a folosit și folosește îndemnurile date de Elifaz pentru a atinge inimile care au nevoie de pocăință și dedicare față de Domnul, atunci când sunt exprimate cu dragoste.

Aplică:

Ce impact au în sufletul tău îndemnurile rostite de Elifaz?

MIERCURI

Iov 23 – Răspunsul lui Iov

1. Iov a luat cuvântul și a zis:
2. "Și acum plângerea mea este tot o răzvrătire.
Dar suferința îmi înăbușe suspinele.
3. Oh! Dacă aș ști unde să-L găsesc,
dacă aș putea să ajung până la scaunul Lui de domnie,
4. mi-aș apăra pricina înaintea Lui,
mi-aș umple gura cu dovezi.
5. Aș ști ce poate să răspundă,
aș vedea ce are să-mi spună.
6. Și-ar întrebuința El toată puterea ca să lupte împotriva mea?
Nu; ci m-ar asculta negreșit.
7. Doar un om fără prihană ar vorbi cu El,
și aș fi iertat pentru totdeauna de Judecătorul meu.
8. Dar, dacă mă duc la răsărit, nu este acolo;
dacă mă duc la apus, nu-L găsesc:
9. dacă are treabă la miazănoapte, nu-L pot vedea;
dacă Se ascunde la miazăzi, nu-L pot descoperi.
10. Dar El știe ce cale am urmat;
și, dacă m-ar încerca, aș ieși curat ca aurul.
11. Piciorul meu s-a ținut de pașii Lui;
am ținut calea Lui și nu m-am abătut de la ea.
12. N-am părăsit poruncile buzelor Lui;
mi-am plecat voia la cuvintele gurii Lui.
13. Dar hotărârea Lui este luată, cine l se va împotrivi?
Ce-l dorește sufletul, aceea face.

14. El își va împlini dar planurile față de mine și va mai face și multe altele.

15. De aceea tremur înaintea Lui, și când mă gândesc la lucrul acesta, mă tem de El.

16. Dumnezeu mi-a tăiat inima, Cel Atotputernic m-a umplut de groază.

17. Căci nu întunericul durerii mele mă nimicește, nici negura în care sunt înfășurat.

Observă:

Care este plângerea lui Iov?

Cum și-ar susține Iov nevinovăția dacă L-ar găsi pe Dumnezeu?

Meditează:

Oh! Dacă aș ști unde să-L găsesc! Da, aș vrea să vin înaintea Lui pentru-că numai în El am încredere. Dar cum să ajung la El, când El nu răspunde? Conștient că plângerea lui va fi considerată răzvrătire, Iov dorește să audă verdictul lui Dumnezeu. Iov nu va face pe plac prietenilor săi, mărturisind păcate pe care nu le-a săvârșit. Dumnezeu știe că este nevinovat. Iov nu a apucat pe calea străveche a celor răzvrățiți și nu a nesocotit cuvintele lui Dumnezeu, cum insinua Elifaz.

Încrederea în caracterul lui Dumnezeu și cugetul lui curat îi dau curaj să-și apere cauza înaintea Lui. Dar, în suveranitatea Sa, Dumnezeu va lua hotărârea care o dorește. Nu întunericul durerii – cum afirmă Elifaz (cap. 22:10) – îl neliniștește pe Iov, ci faptul că nu cunoaște ce planuri are Dumnezeu pentru el. Sunt atâtea lucruri pe care nu le știm! De atâtea ori am vrea un Dumnezeu care să facă ce dorim noi! Un Dumnezeu care să fie la îndemână când avem nevoie de el!

Aplică:

În situații pe care nu le înțelegi, acceptă onest: Eu nu știu, dar El știe!

Cum te poți apropia de scaunul harului lui Dumnezeu? (Evrei 4:14-16)

JOI

Iov 24:1-12 – Răspunsul lui Iov

1. Pentru ce nu păzește Cel Atotputernic vremurile de judecată și de ce nu văd cei ce-L cunosc zilele Lui de pedeapsă?
2. Sunt unii care mută hotarele, fură turmele și le pasc;
3. iau măgarul orfanului, iau zălog vaca văduvei;
4. îmbrâncesc din drum pe cei lipsiți, silesc pe toți nenorociții din țară să se ascundă.
5. Și aceștia, ca măgarii sălbatici din pustiu, ies dimineața la lucru să caute hrană, și în pustiu trebuie să caute pâine pentru copiii lor.
6. Taie nutrețul care a mai rămas pe câmp, culeg ciorchinii rămași pe urma culegătorilor în via celui nelegiuit.
7. Îi apucă noaptea în umezeală, fără îmbrăcăminte, fără învelitoare împotriva frigului.
8. Îi pătrunde ploaia munților, și, neavând alt adăpost, se ghemuiesc lângă stânci.
9. Aceia smulg pe orfan de la țată, iau zălog tot ce are săracul.
10. Și săracii umblă goi de tot, fără îmbrăcăminte, strâng snopii și-s flămânzi;
11. În grădinile nelegiuitului ei fac untdelemn, calcă teascul și le este sete;

12. În cetăți se aud vaietele celor ce mor,
sufletul celor răniți strigă...

Și Dumnezeu nu ia seama la aceste mișelii!

Observă:

Cum descrie Iov nedreptatea socială?

Dar lipsa de intervenție a lui Dumnezeu?

Meditează:

De ce îngăduie Dumnezeu nedreptatea și relele sociale? Oamenii sunt mereu contrariați de faptul că Dumnezeu permite! Păcatele săvârșite în societatea umană de mii de ani, se regăsesc și astăzi: abuzul, corupția și violența. Iov se miră că „sunt unii care fură turmele..., și le pasc!” Nici măcar nu încearcă să le ascundă. Astăzi s-ar putea spune, „sunt unii care devalizează..., și pun pe picioare afaceri!” Cel ce smulge pe orfan de la pieptul mamei, ucigașul și preacurvarul au fost și vor fi prezenți în societate ori câte progrese va face știința. Cei săraci strâng snopii..., și-s flămânzi, calcă teascul..., și le este sete; muribunzii și cei răniți se vaietă și strigă, dar, Dumnezeu nu ia seama la mișeliile care se săvârșesc. Toate acestea îl tulbură pe Iov.

Aplică:

Te deranjează că Dumnezeu nu îți explică și nu îți cere permisiunea?

Nu pot explica tăcerea lui Dumnezeu, totuși mă încred în El! De ce?

VINERI

Iov 24:13-25 – Răspunsul lui Iov

13. Alții sunt vrăjmași ai luminii,
nu cunosc căile ei,
nu umblă pe cărările ei.
14. Ucigașul se scoală în revărsatul zorilor,
ucide pe cel sărac și lipsit,
și noaptea fură.
15. Ochiul preacurvarului pândește amurgul:
"Nimeni nu mă va vedea", zice el,
și își pune o maramă pe față.
16. Noaptea sparg casele,
ziua stau închiși; se tem de lumină.
17. Pentru ei, dimineața este umbra morții,
și când o văd, simt toate spaimile morții.
18. Dar nelegiuitul alunecă ușor pe fața apelor,
pe pământ n-are decât o parte blestemată
și niciodată n-apucă pe drumul celor vii!
19. Cum sorb seceta și căldura apele zăpezii,
așa înghite Locuința morților pe cei ce păcătuiesc.
20. Pântecele mamei îl uită,
viermii se ospătează cu el,
nimeni nu-și mai aduce aminte de el!
- Nelegiuitul este sfărâmat ca un copac,
21. el, care pradă pe femeia stearpă și fără copii,
el care nu face niciun bine văduvei!...
22. Și totuși Dumnezeu, prin puterea Lui,
lungeste zilele celor silnici,
și iată-i în picioare când nu mai trăgeau nădejde de viață;
23. El le dă liniște și încredere,
are privirile îndreptate spre căile lor.
24. S-au ridicat; și într-o clipă nu mai sunt,
cad, mor ca toți oamenii,

sunt tăiați ca spicele coapte.

25. Nu este așa?

Cine mă va dovedi de minciună,
cine-mi va nimici cuvintele mele?"

Observă:

Cum descrie Iov decăderea morală a omului?

De ce lungește Dumnezeu zilele celor răi?

Meditează:

Prietenii lui Iov susțin că Dumnezeu pedepsește îndată pe cei răi. Iov, dimpotrivă spune că – și cei răi și cei buni – prosperă o vreme; că și unii și alții mor și sunt uitați. Ar vrea și el să fie așa cum spun prietenii săi, și anume cei buni și credincioși să prospere, să nu cunoască suferința, iar cei răi să fie pedepsiți îndată. Dar nu este așa! Păcatele sociale, abuzul, nedreptatea, oprimarea, violența, etc., sunt tot atât de vinovate ca oricare alte patimi și păcate. Cei ce stăruie în rău ajung dependenți de acest mod de viață. Observă că până și practica răpirii copiilor are o vechime de câteva mii de ani. Iar societatea modernă nu face altceva decât să găsească justificări legale, în numele unei civilizații avansate și a unor interese superioare.

Pavel spune că cea mai gravă criză a umanității este criza spirituală. Aceasta este urmată de criza morală și de criza socială (Rom. 1:18-32). În vremurile din urmă situația aceasta se va agrava (2 Timotei 3:1-5). Totuși, Dumnezeu face să răsară soarele Lui și peste cei răi și peste cei buni (Matei 5:45). În societate, Dumnezeu a delegat autoritate dregătorilor pentru limitarea răului (Romani 13:3-4). Dar inimile oamenilor nu pot fi schimbate decât de Duhul Sfânt. Chiar dregătorii sunt de multe ori corupți și nedrepti (Eclesiastul 3:16; 8:11).

Aplică:

Ce înseamnă să fie lăsat omul în voia minții lui blestemat?

Cât de mult te afectează răul din jurul tău?

SÂMBĂȚĂ

Notează:

Ce ai descoperit nou în această săptămână din acest studiu.

Memorează:

Un verset care te-a cercetat sau pe care dorești să-l împărtășești.

Roagă-te:

Motive de Laudă, Cerere, Mulțumire, Mărturisire, Mijlocire!

Săptămâna 11— MĂREȚIA NEPĂTRUNSĂ A LUI DUMNEZEU

*Și acestea sunt doar marginile lucrărilor Sale,
și numai adierea lor ușoară ajunge până la noi!
(Iov 31:35)*

LUNI

Iov 25 – *Bildad, a treia cuvântare*

1. Bildad din Șuah a luat cuvântul și a zis:
2. "Puterea și groaza sunt ale lui Dumnezeu;
El face să împărățească pacea în ținuturile Lui înalte.
3. Cine ar putea să-l numere oștile?
Și peste cine nu răsare lumina Lui?
4. Cum ar putea omul să fie fără vină înaintea lui Dumnezeu?
Cum ar putea cel născut din femeie să fie curat?
5. Iată, în ochii Lui nici luna nu este strălucitoare,
și stelele nu sunt curate înaintea Lui;
6. cu cât mai puțin omul, care nu este decât un vierme,
fiul omului, care nu este decât un viermișor!"

Observă:

Cum Îl prezintă Bildad pe Dumnezeu?

Cum argumentează Bildad vinovăția omului?

Meditează:

Ultimul cuvânt al lui Bildad este și ultimul cuvânt din partea celor trei. Țofar nu-i va mai adresa nici un cuvânt lui Iov. Această scurtă cuvântare este o recunoaștere a neputinței lor de a-l încredința pe Iov că au dreptate. Bildad face un ultim efort să-l convingă pe Iov că „puterea și groaza sunt ale lui Dumnezeu”, iar omul „nu este decât un vierme, fiul omului, nu este decât un viermișor.” Da, toți ne-am născut din părinți păcătoși, și moștenim o natură păcătoasă (Psalm 51:5; 1

Petru 1:18). Dacă Dumnezeuul bibliei ar fi doar, atotputernic și distant, dacă nu L-ar interesa decât să-l fim supuși, și dacă nu ne-ar iubi, atunci cine s-ar putea apropia de El? „Cum se îndură un tată de copiii lui, așa se îndură Domnul de cei ce se tem de El.” (Psalmul 103:8-14).

Prin actul creației, omul nu este vierme, ci poartă chipul lui Dumnezeu (Genesa 1:27; Psalmul 8:3-5). Da, omul se poate purta ca un vierme sau poate fi tratat ca un vierme. David spune: „Dar eu sunt vierme nu om, am ajuns de ocara oamenilor și disprețuit de popor.” (Psalm 22:6). La cruce, oamenii s-au purtat așa cu Domnul Iisus. Viermele este asociat cu descompunerea, putrezirea și moartea (Iov 24:20); chiar cu pedeapsa veșnică (Marcu 9:46). Prin moartea Sa, Iisus Hristos ne-a răscumpărat din moarte și păcat, iar prin învierea Sa, ne-a dat garanția că și noi vom învia în trupuri de slavă asemenea Lui (Filipeni 3:21).

Aplică:

Cum ne putem apropia fără teamă de Presfântul Dumnezeu?

MARȚI

Iov 26 – Răspunsul lui Iov

1. Iov a luat cuvântul și a zis:
2. "Cât de bine știi tu să vii în ajutorul slăbiciunii!
Cum dai tu ajutor brațului fără putere!
3. Ce bune sfaturi dai tu celui fără pricepere!
Ce belșug de înțelepciune dai tu la iveală!
4. Către cine se îndreaptă cuvintele tale?
Și al cui duh vorbește prin tine?
5. Înaintea lui Dumnezeu tremură umbrele
sub ape și sub locuitorii lor;
6. Înaintea Lui Locuința morților este goală,
adâncul n-are acoperiș.
7. El întinde miazănoaptea asupra golului,
și spânzură pământul pe nimic.

8. Leagă apele în norii Săi,
și norii nu se sparg sub greutatea lor.
9. Acoperă fața scaunului Său de domnie
și Își întinde norul peste el.
10. A tras o boltă pe fața apelor,
ca hotar între lumină și întuneric.
11. Stâlpii cerului se clatină
și se înspăimântă la amenințarea Lui.
12. Prin puterea Lui tulbură marea,
prin priceperea Lui îi sfărâmă furia.
13. Suflarea Lui înseninează cerul,
mâna Lui străpunge șarpele fugar.
14. Și acestea sunt doar marginile căilor Sale,
și numai adierea lor ușoară ajunge până la noi!
Dar tunetul lucrărilor Lui puternice
cine-l va auzi?"

Observă:

Cum îl înfruntă Iov pe Bildad în primele versete?

Meditează:

Bildad s-a adresat lui Iov ca unui om slab și fără pricepere (v.2 și 3). Nici această cuvântare nu l-a ajutat pe Iov. Există destulă suferință în lume! Să nu mai adăugăm și noi durere sufletească! Râvna fără pricepere mai mult rănește decât zidește: „*Cât de bine știi tu să vii în ajutorul slăbiciunii! Cum dai tu ajutor brațului fără putere! Către cine se îndreaptă cuvintele tale? Și al cui duh vorbește prin tine?*” (v. 2; 4). Cine te-a inspirat? Ceea ce ne vine în minte când ne gândim la Dumnezeu spune mult despre cine suntem noi. Să curățăm imaginea care o avem despre Dumnezeu de orice adaos omenesc, care îl coboară la nivelul înțelegerii și interesului nostru!

Aplică:

Cât e de important: CE spui, CUM spui, CUI spui, și în ce împrejurări?

MIERCURI

Iov 26 – Răspunsul lui Iov

1. Iov a luat cuvântul și a zis:
2. "Cât de bine știi tu să vii în ajutorul slăbiciunii!
Cum dai tu ajutor brațului fără putere!
3. Ce bune sfaturi dai tu celui fără pricepere!
Ce belșug de înțelepciune dai tu la iveală!
4. Către cine se îndreaptă cuvintele tale?
Și al cui duh vorbește prin tine?
5. Înaintea lui Dumnezeu tremură umbrele
sub ape și sub locuitorii lor;
6. Înaintea Lui Locuința morților este goală,
adâncul n-are acoperiș.
7. El întinde miazănoaptea asupra golului,
și spânzură pământul pe nimic.
8. Leagă apele în norii Săi,
și norii nu se sparg sub greutatea lor.
9. Acoperă fața scaunului Său de domnie
și Își întinde norul peste el.
10. A tras o boltă pe fața apelor,
ca hotar între lumină și întuneric.
11. Stâlpii cerului se clatină
și se înspăimântă la amenințarea Lui.
12. Prin puterea Lui tulbură marea,
prin priceperea Lui îi sfărâmă furia.
13. Suflarea Lui înseninează cerul,
mâna Lui străpunge șarpele fugar.

14. Și acestea sunt doar marginile căilor Sale,
și numai adierea lor ușoară ajunge până la noi!

Dar tunetul lucrărilor Lui puternice
cine-l va auzi?"

Observă:

Cum descrie lov mărăția lui Dumnezeu?

Meditează:

Cu cât te apropii mai mult de Dumnezeu îți dai seama cât ești de ignorant! Puterea lui Dumnezeu se manifestă în ceruri, pe pământ și în adânc (sheol). Aici umbrele sunt duhurile din sheol (Isaia 14:9). „Pământul spânzurat pe nimic” vorbește de puterea și înțelepciunea Creatorului. Norii care adună apele și nu se sparg sub greutate, linia de demarcare între zi și noapte, munții care par niște stâlpi ai bolții cerești și totuși se clatină, valurile mărilor care se întărită și se sparg, șarpele fugar - care aici reprezintă haosul -, totul se află sub controlul lui Dumnezeu. Iar omul abia distinge adierea ușoară a acțiunilor Lui.

Imensitatea universului creat de Dumnezeu ne umple de uimire! Lumina parcurge distanța de la Pământ la Lună într-o sec. și trei zecimi. Dar are nevoie de 4,2 ani să ajungă la cea mai apropiată stea. Iar la cea mai apropiată galaxie, de aprox. 160.000 de ani. „Cu cine Mă veți asemăna, ca să fiu deopotrivă cu el? - zice Cel Sfânt. Ridicați-vă ochii în sus, și priviți! Cine a făcut aceste lucruri? Cine a făcut să meargă după număr, în șir, oștirea lor? El le cheamă pe toate pe nume; așa de mare e puterea și tăria Lui, că una nu lipsește.” (Isaia 40:25-26). De acest Dumnezeu, care conduce și controlează totul, avem noi nevoie!

Aplică:

Te-a ajutat vreodată suferința să-ți ridici privirea în sus? Cum?

JOI

Iov 27:1-12 – *Iov - un răspuns în pilde*

1. Iov a luat din nou cuvântul,
a vorbit în pilde și a zis:
2. "Viu este Dumnezeu, care nu-mi dă dreptate!
Viu este Cel Atotputernic, care îmi amărăște viața,
3. că atâta vreme cât voi avea suflet
și suflarea lui Dumnezeu va fi în nările mele,
4. buzele mele nu vor rosti nimic nedrept,
limba mea nu va spune nimic neadevărat.
5. Departe de mine gândul să vă dau dreptate!
Până la cea din urmă suflare îmi voi apăra nevinovăția.
6. Țin să-mi scot dreptatea și nu voi slăbi;
inima nu mă muștră pentru niciuna din zilele mele.
7. Vrajmașul meu să fie ca cel rău,
și potrivnicul meu ca cel nelegiuit!
8. Ce nădejde-i mai rămâne celui nelegiuit;
când îi taie Dumnezeu firul vieții, când îi ia sufletul?
9. Îi ascultă Dumnezeu strigătele,
când vine strâmtorarea peste el?
10. Este Cel Atotputernic desfătarea lui?
Înalță el în tot timpul rugăciuni lui Dumnezeu?

Observă:

Ce descoperi despre integritatea lui Iov din acest pasaj?

Ce atitudine are cel nelegiuit față de Dumnezeu, în suferință?

Meditează:

Țofar nu a mai intervenit, iar Iov a început o mișcătoare pledoarie, care va continua până în cap. 31. Chiar dacă Dumnezeu nu îi dă dreptate, el rămâne neclintit în a-și susține nevinovăția. Parte din discursul lui Iov este rostit în pilde, cu înțeles ascuns, când se adresează celor trei prieteni care l-au acuzat în mod fals. Dacă au avut dreptate în ceea ce au spus cu privire la justiția lui Dumnezeu, acum ar trebui să fie ei înșiși atenți: „*Vrăjmașul meu să fie ca cel rău, și potrivnicul meu ca cel nelegiuit!*” (v. 7-10). Iov nu își ascunde sentimentele rănite. El rămâne onest și integru. Expresia, „*Viu este Dumnezeu*” reprezintă o invocare ce subliniază caracterul solemn al declarațiilor lui. Deși Dumnezeu nu îi dă dreptate și îi amărăște viața, Iov nu apelează la altă autoritate. Iov nu s-a lăsat înfrânt de dogmatismul și legalismul prietenilor săi.

Aplică:

Ce faci cu resentimentele care te năpădesc? Recunoști sincer ce emoții te frământă? Cum biruiești răul prin bine (Romani 12:19-21)?

VINERI

Iov 27:1-12 – *Iov - un răspuns în pilde*

11. Vă voi învăța căile lui Dumnezeu,
nu vă voi ascunde planurile Celui Atotputernic.
12. Dar voi le cunoașteți și sunteți de același gând;
pentru ce dar vorbiți așa de prosteste?
13. Iată soarta pe care o păstrează Dumnezeu celui rău,
moștenirea pe care o hotărăște Cel Atotputernic celui nelegiuit.
14. Dacă are mulți fii, îi are pentru sabie,
și odraslele lui duc lipsă de pâine.
15. Cei ce scapă din ai lui, sunt îngropați de ciumă,
și văduvele lor nu-i plâng.
16. Dacă strânge argint ca țărâna,
dacă îngrămădește haine ca noroiul -

17. el le strânge, dar cel fără vină se îmbracă în ele,
și de argintul lui omul fără prihană are parte.
18. Casa lui este ca aceea pe care o zidește molia,
ca o colibă pe care și-o face un străjer.
19. Se culcă bogat și moare despuiat;
deschide ochii și totul a pierit.
20. Îl apucă groaza ca niște ape;
și noaptea, îl ia vârtejul.
21. Vântul de răsărit îl ia și se duce;
îl smulge cu putere din locuința lui.
22. Dumnezeu aruncă fără milă săgeți împotriva lui,
și cel rău ar vrea să fugă să scape de ele.
23. Oamenii bat din palme la căderea lui
și-l fluieră la plecarea din locul lui.

Observă:

Cum descrie lov soarta celor răi?

Meditează:

Faptul că în primele 13 versete, lov amintește de zece ori numele lui Dumnezeu arată ce loc ocupă Dumnezeu în inima și în gândurile lui. Ce oare îl determină pe lov să meargă mai departe în ciuda suferinței? Tocmai suferința l-a învățat să aibă nădejde, să se roage, să conteze pe Dumnezeu. Acum a sosit rândul lui lov să-i învețe cum lucrează Dumnezeu (v.11-12). lov preia afirmațiile prietenilor săi, până acolo încât unii exegeți biblici cred că ceea ce urmează ar fi de fapt cea de a treia cuvântare a lui Țofar (v. 13-23). Trebuie să admitem totuși, că acestea sunt cuvintele și opinia lui lov despre soarta celor răi.

lov este convins că răutatea nu va triumfa în final. Casa celui rău este ca a moliei, care ca adult are viața scurtă (între 12 și 18 zile), sau ca o colibă temporară pe care și-o face un pândar. Vântul de răsărit aduce în Orientul Mijlociu numai uscăciune (Vezi: Osea 13:15). Asaf a fost și

el derutat de faptul că celor răi le merge bine, și mărturisește: „M-am gândit la aceste lucruri ca să le pricep, dar zadarnică mi-a fost truda, până ce am intrat în sfântul locaș al lui Dumnezeu, și am luat seama la soarta de la urmă a celor răi.” (Psalmul 73).

Iov știe care este soarta finală a celor răi, dar nu înțelege de ce suferă el, cel nevinovat. Iar prietenii lui au vorbit prostește, au vorbit în vânt.

Aplică:

De ce este mai grea suferința când nu înțelegi sau nu ești înțeles?

SÂMBĂȚĂ

Notează:

Ce ai descoperit nou în această săptămână din acest studiu.

Memorează:

Un verset care te-a cercetat sau pe care dorești să-l împărtășești.

Roagă-te:

Motive de Laudă, Cerere, Mulțumire, Mărturisire, Mijlocire!

Săptămâna 12— APĂRAREA SEMNATĂ DE IOV

Oh! De aş găsi pe cineva să mă asculte!

(Iov 31:35)

LUNI

Iov 28 – Răspunsul lui Iov

1. Argintul are o mină de unde se scoate
și aurul are un loc de unde este scos ca să fie curățat.
2. Fierul se scoate din pământ
și piatra se topește ca să dea arama.
3. Omul pune capăt întunericului,
cercetează, până în ținuturile cele mai adânci,
pietrele ascunse în negura și în umbra morții.
4. Sapă o fântână departe de locurile locuite;
picioarele nu-i mai sunt de ajutor,
stă atârnat și se clatină,
departe de locuințele omenești.
5. Pământul, de unde iese pâinea,
este răscolit înăuntrul lui ca de foc,
6. pietrele lui cuprind safir,
și în el se găsește pulbere de aur.
7. Pasărea de pradă nu-i cunoaște cărarea.
Ochiul vulturului n-a zărit-o,
8. cele mai trufașe dobitoace n-au călcat pe ea,
și leul n-a trecut niciodată pe ea.
9. Omul își pune mâna pe stânca de cremene
și răstoarnă munții din rădăcină.
10. Sapă șanțuri în stânci,
și ochiul lui privește tot ce este de preț în ele.
11. Oprește curgerea apelor
și scoate la lumină ce este ascuns.
12. Dar înțelepciunea unde se găsește?
Unde este locuința priceperii?

13. Omul nu-i cunoaște prețul,
ea nu se găsește în pământul celor vii.
14. Adâncul zice: "Nu este în mine";
și marea zice: "Nu este la mine."
15. Ea nu se dă în schimbul aurului curat,
nu se cumpără cântărindu-se cu argint;
16. nu se cântărește pe aurul din Ofir,
nici pe onixul cel scump, nici pe safir.
17. Nu se poate asemăna cu aurul, nici cu diamantul,
nu se poate schimba cu un vas de aur ales.
18. Mărgeanul și cristalul nu sunt nimic pe lângă ea:
înțelepciunea prețuiește mai mult decât mărgăritarele.
19. Topazul din Etiopia nu este ca ea,
și aurul curat nu se cumpănește cu ea.
20. De unde vine atunci înțelepciunea?
Unde este locuința priceperii?
21. Este ascunsă de ochii tuturor celor vii,
este ascunsă de păsările cerului.
22. Adâncul și moartea zic:
"Noi am auzit vorbindu-se de ea."
23. Dumnezeu îi știe drumul,
El îi cunoaște locuința.
24. Căci El vede până la marginile pământului,
zărește totul sub ceruri.
25. Când a rânduit greutatea vântului
și când a hotărât măsura apelor,
26. când a dat legi ploii
și când a însemnat drumul fulgerului și tunetului,
27. atunci a văzut înțelepciunea și a arătat-o,
i-a pus temeliile și a pus-o la încercare.
28. Apoi a zis omului:
"Iată, frica de Domnul, aceasta este înțelepciunea;
depărtarea de rău, este pricepere."

Observă:

Ce contrast apare în vers. 12 în raport cu abilitățile umane?

Ce spune vers. 20 despre tentativa de a cumpăra înțelepciunea?

Meditează:

Dacă ar fi să updatăm ce spune Iov, am enumera o listă aproape fără sfârșit a realizărilor științifice și tehnologice, dar înțelepciunea unde se găsește? Progresul civilizației umane poartă în sine un virus care pervertește binele sperat. Universitățile oferă cunoștințe și dau doctorate, dar nu înțelepciune! La noi, de curând, până și pușcăriile au devenit laboratoare de opere științifice. Astăzi poți cumpăra aproape orice, dar nu înțelepciune!

Înțelepciunea înseamnă să vezi viața așa cum o vede Dumnezeu! Iar, priceperea, să răspunzi provocărilor vieții în lumina lui Dumnezeu. Versetul 28 prezintă concluzia lui Iov inspirată de Duhul Sfânt. Inteligența, iscusimea și cunoașterea nu reprezintă înțelepciune.

Aplică:

Care este experiența ta în această privință?

MARȚI

Iov 29 – Răspunsul lui Iov

1. Iov a luat din nou cuvântul în pilde și a zis:
2. "Oh! cum nu pot să fiu ca în lunile trecute, ca în zilele când mă păzea Dumnezeu,
3. când candela Lui strălucea deasupra capului meu

și lumina Lui mă călăuzea în întuneric!

4. Cum nu sunt ca în zilele puterii mele,
când Dumnezeu veghea ca un prieten peste cortul meu,

5. când Cel Atotputernic încă era cu mine
și când copiii mei stăteau în jurul meu;

6. când mi se scaldau pașii în smântână,
și stânca vărsa lângă mine pâraie de untdelemn!

7. Dacă ieșeam să mă duc la poarta cetății
și dacă îmi pregăteam un scaun în piață,

8. tinerii se trăgeau înapoi la apropierea mea,
bătrânii se sculau și stăteau în picioare.

9. Mai marii își opreau cuvântările
și își puneau mâna la gură.

10. Glasul căpeteniilor tăcea
și li se lipea limba de cerul gurii.

11. Urechea care mă auzea, mă numea fericit,
ochiul care mă vedea mă lăuda.

12. Căci scăpam pe săracul care cerea ajutor
și pe orfanul lipsit de sprijin.

13. Binecuvântarea nenorocitului venea peste mine,
umpleam de bucurie inima văduvei.

14. Mă îmbrăcam cu dreptatea
și-i slujeam de îmbrăcămintă,
neprihănirea îmi era manta și turban.

15. Orbului îi eram ochi,
și șchiopului picior.

16. Celor nenorociți le eram tată
și cercetam pricina celui necunoscut.

17. Rupeam falca celui nedrept
și-i smulgeam prada din dinți.

18. Atunci ziceam: "În cuibul meu voi muri,
zilele mele vor fi multe ca nisipul.

19. Apa va pătrunde în rădăcinile mele,
roua va sta toată noaptea peste ramurile mele.

20. Slava mea va înverzi neîncetat,
și arcul îmi va întineri în mână."

21. Oamenii mă ascultau și așteptau,
tăceau înaintea sfaturilor mele.

22. După cuvântările mele, niciunul nu răspundea,
și cuvântul meu era pentru toți o rouă binefăcătoare.

23. Mă așteptau ca pe ploaie,
căscău gura ca după ploaia de primăvară.

24. Când li se muia inima, le zâmbeam
și nu puteau izgoni seninătatea de pe fruntea mea.

25. Îmi plăcea să mă duc la ei
și mă așezam în fruntea lor;
eram ca un împărat în mijlocul unei oștiri,
ca un mângâietor lângă niște întristați.

Observă:

La ce perioadă de timp face referire Iov când privește spre trecut?

Cum s-a purta Iov înainte de a începe suferința lui?

Meditează:

Iov a luat din nou cuvântul deoarece nimeni nu mai îndrăznește să vorbească. El privește spre lunile dinaintea încercărilor care au venit peste el și peste familia lui. Recunoștința lui se îndreaptă spre Dumnezeu care veghea ca un prieten peste cortul lui. Amintirea copiilor strânși în jurul lui este atât de înduioșătoare! Respectul de care se bucura între semenii săi izvora din influența pe care o exercita ca lider și din implicarea sa în sprijinul celor nedreptățiți și nefavorizați în societate. Cât de respectuoși și bucuroși erau cei ce aveau ocazia să îi asculte sfaturile! Iov se bucura de binecuvântările lui Dumnezeu

și el însuși era o binecuvântare pentru alții. Simpla lui prezență în mijlocul semenilor săi aducea înviore. Iov era convins că viața lui va urma acest curs al prosperității și fericirii.

Aplică:

Cât de atent ești să zidești amintiri la care să privești apoi cu bucurie?

Cum prețuiești ocazia de a sta în preajma cuiva de la care ai ce învăța?

MIERCURI

Iov 30 – Răspunsul lui Iov

1. Și acum!...
Am ajuns de râsul celor mai tineri decât mine,
pe ai căror părinți nu-i socoteam vrednici
să-i pun printre câinii turmei mele.
2. Dar la ce mi-ar fi folosit puterea mâinilor lor,
când ei nu erau în stare să ajungă la bătrânețe?
3. Sfrijiiți de sărăcie și foame,
fug în locuri uscate, de multă vreme părăsite și pustii.
4. Smulg ierburile sălbatice de lângă copăcei
și n-au ca pâine decât rădăcina de bucsau.
5. Sunt izgoniți din mijlocul oamenilor,
strigă lumea după ei ca după niște hoți.
6. Locuiesc în văi îngrozitoare,
în peșterile pământului și în stânci.
7. Urlă printre tufișuri
și se adună sub mărcini.
8. Ființe mârșave și disprețuite
- sunt izgoniți din țară.

9. Și acum,
astfel de oameni mă pun în cântecele lor,
am ajuns de batjocura lor.
10. Mă urăsc, mă ocolesc, mă scuipă în față.
11. Nu se mai sfiesc și mă înjosesc,
nu mai au niciun frâu înaintea mea.
12. Ticăloșii aceștia se scoală la dreapta mea
și îmi împing picioarele
și își croiesc cărări împotriva mea ca să mă piardă.
13. Îmi nimicesc cărarea
și lucrează ca să mă prăpădească,
ei, căroră nimeni nu le-ar veni în ajutor.
14. Ca printr-o largă spărtură străbat spre mine,
se năpustesc sub pocnetul dărâmăturilor.
15. Mă apucă groaza.
Slava îmi este spulberată ca de vânt,
ca un nor a trecut fericirea mea.
16. Și acum,
mi se topește sufletul în mine,
și m-au apucat zilele suferinței.
17. Noaptea mă pătrunde și-mi smulge oasele,
durerea care mă roade nu încetează.
18. De tăria suferinței, haina își pierde fața,
mi se lipește de trup ca o cămașă.
19. Dumnezeu m-a aruncat în noroi
și am ajuns ca țărâna și cenușa.
20. Strig către Tine, și nu-mi răspunzi;
stau în picioare, și nu mă vezi.
21. Ești fără milă împotriva mea,
lupți împotriva mea cu tăria mâinii Tale.
22. Mă ridici, îmi dai drumul pe vânt
și mă nimicești cu suflarea furtunii.
23. Căci știu că mă duci la moarte,

În locul unde se întâlnesc toți cei vii.

24. Dar cel ce se prăbușește nu-și întinde mâinile?
Cel în nenorocire nu cere ajutor?

25. Nu plângeam eu pe cel amărât?
N-avea inima mea milă de cel lipsit?

26. Mă așteptam la fericire,
și când colo, nenorocirea a venit peste mine;
trăgeam nădejde de lumină,
și când colo, a venit întunericul.

27. Îmi fierb măruntaiele fără încetare,
m-au apucat zilele de durere.

28. Umblu înnegrit, dar nu de soare.
Mă scol în plină adunare și strig ajutor.

29. Am ajuns frate cu șacalii,
tovarăș cu struții.

30. Pielea mi se înnegrește și cade,
iar oasele îmi ard și se usucă.

31. Harpa mea s-a prefăcut în instrument de jale,
și cavatul meu scoate sunete plângătoare.

Observă:

Cum introduce Iov de trei ori situația prezentă în vers. 1; 9 și 16.

Cum l-au dezamăgit oamenii? Dar, Dumnezeu?

Meditează:

În câteva luni doar, situația lui Iov s-a schimbat dramatic. Primul lucru de care se plânge acum Iov este că a ajuns să fie disprețuit de cei vrednici de dispreț. Atenție, cei ce nu au realizat nimic în viață, vor fi

cei mai vocali! Și aceasta din pricina invidiei. Oameni pe care lov nu s-ar fi putut baza pentru paza turmelor lui, nici măcar atât cât se baza pe câinii turmei, acum îl batjocoresc. Acum, astfel de oameni mă pun în cântecele lor, se plânge lov. Astăzi, am vorbi despre cei ce dorm în canale, își caută hrana la groapa de gunoi sau despre copiii străzii. În afara cetății, pe o grămadă de cenușă din gunoiul ars, lov este izbit cu picioarele, scuipat, înjosit și agresat fără răgaz.

Dar, lov se plânge că Dumnezeu l-a aruncat în mizerie și în noroi. Dacă în capitolul anterior, lov privește la ceea ce i-a dat Dumnezeu, acum privește la ceea ce i-a luat. În suferință, lov l-a binecuvântat pe Domnul! Dar, în prăbușirea lui își întinde mâinile cu disperare și ar vrea să se prindă de Dumnezeu. Dar, tăcerea lui Dumnezeu îl exasperează. Pe lov nu îl doare atât de mult faptul că a pierdut totul, cât îl doare faptul că este abandonat de Dumnezeu.

Aplică:

Cum răspunzi când ești bârfit și batjocorit pe nedrept (Matei 5:11)?

---

de ce sau de cine te prinzi când simți că te prăbușești?

JOI

lov 31 – Răspunsul lui lov

1. Făcusem un legământ cu ochii mei și nu mi-aș fi oprit privirile asupra unei fecioare.
2. Dar ce soartă mi-a păstrat Dumnezeu de sus? Ce moștenire mi-a trimis Cel Atotputernic din ceruri?
3. Pieirea nu-i oare pentru cel rău, și nenorocirea pentru cei ce fac fărădelege?
4. N-a cunoscut Dumnezeu căile mele? Nu mi-a numărat El toți pașii mei?

5. Dacă am umblat cu minciuna,
de mi-a alergat piciorul după înșelăciune:
6. să mă cântărească Dumnezeu în cumpăna celor fără prihană
și-mi va vedea neprihănirea!
7. De mi s-a abătut pasul de pe calea cea dreaptă,
de mi-a urmat inima ochii,
de s-a lipit vreo întinăciune de mâinile mele,
8. atunci eu să semăn și altul să secere,
și odraslele mele să fie dezrădăcinate!
9. Dacă mi-a fost amăgită inima de vreo femeie,
dacă am pândit la ușa aproapelui meu,
10. atunci nevasta mea să macine pentru altul
și s-o necinstească alții!
11. Căci aceasta ar fi fost o nelegiuire,
o fărădelege vrednică să fie pedepsită de judecători,
12. un foc care mistuie până la nimicire
și care mi-ar fi prăpădit toată bogăția.
13. De aş fi nesocotit dreptul slugii sau slujnicei mele,
când se certau cu mine,
14. ce aş putea să fac, când Se ridică Dumnezeu?
Ce aş putea răspunde când pedepsește El?
15. Cel ce m-a făcut pe mine în pântecul mamei mele,
nu l-a făcut și pe el?
Oare nu ne-a întocmit același Dumnezeu în pântecul mamei?
16. Dacă n-am dat săracilor ce-mi cereau,
dacă am făcut să se topească de plâns ochii văduvei,
17. dacă mi-am mâncat singur pâinea,
fără ca orfanul să-și fi avut și el partea lui din ea,
18. eu, care din tinerețe l-am crescut ca un tată,
eu, care de la naștere am sprijinit pe văduvă;
19. dacă am văzut pe cel nenorocit ducând lipsă de haine,
pe cel lipsit neavând învelitoare,
20. fără ca inima lui să mă fi binecuvântat,
fără să fi fost încălzit de lâna mieilor mei;

21. dacă am ridicat mâna împotriva orfanului,
pentru că mă simțeam sprijinit de judecători;
22. atunci, să mi se dezlipească umărul de la încheietură,
să-mi cadă brațul și să se sfărâme!
23. Căci mă temeam de pedeapsa lui Dumnezeu
și nu puteam lucra astfel din pricina măreției Lui.

Observă:

Ce l-a ajutat pe Iov să-și păstreze integritatea?

Cum și-a formulat Iov răspunsurile pentru a-și apăra nevinovăția?

Meditează:

Iov își încheie cuvântarea răspunzând într-un mod solemn, ca în fața unei instanțe de judecată, la toate acuzațiile care i s-au adus. În esență, el spune: Dacă am săvârșit o faptă reprobabilă, atunci să-mi iau răsplata, pentru că ar fi fost o nelegiuire, și merită să fie pedepsită! În felul acesta el spune de fapt, nu sunt vinovat și pot să stau în fața lui Dumnezeu. Iov spune: Nu am poftit (v.1-8); nu am comis adulter (v. 9-12); nu mi-am nedreptățit slujitorii (v. 13-15); nu am fost nici nepăsător, nici abuziv cu cei sărmani, săraci, văduve, orfani (v. 16-23). Dezvinovățirea lui va continua în acest capitol. Iov este convins că Dumnezeu îl tratează ca pe un vinovat și că nu îi pasă de suferința lui. Aici pe pământ, cel credincios nu primește toate binecuvântările și nu este scutit de orice încercare. Dar făgăduința Domnului este că osteneala și credințioșia noastră vor fi răsplătite în veșnicie.

Aplică:

Cum îți afectează trăirea, legământul tău cu Dumnezeu ?

VINERI

24. Dacă mi-am pus încrederea în aur,
dacă am zis aurului: "Tu ești nădejdea mea;"
25. dacă m-am îngâmfat de mărimea averilor mele,
de mulțimea bogățiilor pe care le dobândisem;
26. dacă am privit soarele când strălucea,
luna când înainta măreață,
27. și dacă mi s-a lăsat amăgită inima în taină,
dacă le-am aruncat sărutări, ducându-mi mâna la gură:
28. și aceasta este tot o fărădelege
care trebuie pedepsită de judecători,
căci m-aș fi lepădat de Dumnezeu cel de sus!
29. Dacă m-am bucurat de nenorocirea vrăjmașului meu,
dacă am sărit de bucurie când l-a atins nenorocirea,
30. eu, care n-am dat voie limbii mele să păcătuiască,
să-i ceară moartea cu blestem;
31. dacă nu ziceau oamenii din cortul meu:
"Unde este cel ce nu s-a săturat din carnea lui?"
32. Dacă petrecea străinul noaptea afară,
dacă nu mi-aș fi deschis ușa să intre călătorul;
33. dacă mi-am ascuns fărădelegile, ca oamenii
(sau ca Adam)
și mi-am închis nelegiuirile în sân,
34. pentru că mă temeam de mulțime,
pentru că mă temeam de disprețul familiilor,
ținându-mă deoparte și necutezând să-mi trec pragul...
35. Oh! de aș găsi pe cineva să m-asculte!
Iată apărarea mea, iscălită de mine:
să-mi răspundă Cel Atotputernic!
- Cine-mi va da plângerea iscălită de potrivnicul meu?
36. Ca să-i port scrisoarea pe umăr,
s-o leg de fruntea mea ca o cunună;
37. să-i dau socoteală de toți pașii mei,
să mă apropii de el ca un domn.

38. Dacă pământul meu strigă împotriva mea
și dacă brazdele lui varsă lacrimi;
39. dacă i-am mâncat roada fără s-o fi plătit
și dacă am întristat sufletul vechilor lui stăpâni:
40. atunci să crească spini din el în loc de grâu,
și neghină în loc de orz!"

Sfârșitul cuvintelor lui Iov.

Observă:

Notează celelalte afirmații ale lui Iov introduse prin: Dacă.

De la cine așteaptă răspuns Iov la plângerile lui?

Meditează:

Iov continuă lista argumentării spunând că nu este vinovat de lăcomie (v. 24-25), de idolatrie (v. 26-28), de dorința de răzbunare (v. 29-31), de lipsă de ospitalitate (v. 32), de ipocrizie (v. 33-34). Iov nu spune că nu a păcătuit, ci că nu și-a ascuns păcatul. Dacă a adus jertfe pentru copiii săi, Iov a adus cu siguranță jertfe și pentru el.

Unii creștini văd în afirmațiile lui Iov mândria firii pământești. În realitate, Iov chiar este nevinovat și nu merită pedeapsa care a venit peste el. Asta înseamnă că Iov nu ar fi săvârșit nici un păcat? Nu! Ci, Iov nu se face vinovat așa încât să merite suferința prin care trece.

Iov așteaptă un răspuns de la El Shadai, Cel Atotputernic. Își încheie pledoaria cu semnul *thaw*, ultima literă în alfabetul ebraic. Probabil sub forma (+) sau cu numele lui. (Pentru comp. vezi: 2 Tesal. 3:17). Se pune întrebarea, de ce a continuat Iov cu vers. 38-40? Ar putea fi vorba de invocarea blestemului rostit de Dumnezeu la căderea omului în păcat (Genesa 3:18 și 4:12). Aici personificarea ogorului (figură de stil) ajută la afirmarea sub formă de jurământ a mărturisirii lui Iov.

Aplică:

Dacă crezi că e nedrept să suferi, ce poți spune despre Domnul Iisus?

Cum vom putea păstra un cuget curat prin mărturisire (1 Ioan 1:9)?

SÂMBĂȚĂ

Notează:

Ce ai descoperit nou în această săptămână din acest studiu.

Memorează:

Un verset care te-a cercetat sau pe care dorești să-l împărtășești.

Roagă-te:

Motive de Laudă, Cerere, Mulțumire, Mărturisire, Mijlocire!

Săptămâna 13— SĂ FIE ÎNCERCAT MAI DEPARTE!

*„Să fie încercat mai departe,
fiindcă răspunde ca cei răi!”*

(Iov 34:37)

Monologul lui Elihu cuprinde de fapt patru cuvântări, astfel: Cap. 32-33; 34; 35 și 36-37. Acest monolog este mai lung decât oricare din cele 17 epistole ale Noului Testament, de la epistola către Galateni până la epistola lui Iuda, cu excepția epistolei către Evrei. Nici Elihu nu va reuși să dea un răspuns satisfăcător, dar mesajul lui îi pregătește pe Iov și pe prietenii lui să asculte răspunsul Domnului. Abordarea acestei săptămâni va fi diferită, în sensul că fiecare va trebui să descopere versetele care îl inspiră cel mai mult în viața de credință și în mărturisirea lui Dumnezeu. Explicațiile vor fi doar pentru aspecte controversate care trebuiesc înțelese în lumina întregii Biblii (2 Petru 1:20-21).

LUNI

Iov 32 – Cuvântările lui Elihu

1. Acești trei oameni au încetat să mai răspundă lui Iov, pentru că el se socotea fără vină.
2. Atunci s-a aprins de mânie Elihu, fiul lui Baracheel din Buz, din familia lui Ram.
El s-a aprins de mânie împotriva lui Iov, pentru că zicea că este fără vină înaintea lui Dumnezeu.
3. Și s-a aprins de mânie împotriva celor trei prieteni ai lui, pentru că nu găseau nimic de răspuns și totuși osândeau pe Iov.
4. Fiindcă ei erau mai în vârstă decât el, Elihu așteptase până în clipa aceasta, ca să vorbească lui Iov.
5. Dar, văzând că nu mai era niciun răspuns în gura acestor trei oameni, Elihu s-a aprins de mânie.
6. Și Elihu, fiul lui Baracheel din Buz, a luat cuvântul și a zis:

"Eu sunt tânăr, și voi sunteți bătrâni:
de aceea m-am temut
și m-am ferit să vă arăt gândul meu.

7. Eu îmi ziceam: "Să vorbească bătrânețea,
marele număr de ani să învețe pe alții înțelepciunea."

8. Dar, de fapt, în om,
duhul, suflarea Celui Atotputernic, dă priceperea.

9. Nu vârsta aduce înțelepciunea,
nu bătrânețea te face în stare să judeci.

10. Iată de ce zic: Ascultați-mă!
Îmi voi spune și eu părerea.

11. Am așteptat sfârșitul cuvântărilor voastre,
v-am urmărit dovezile,
cercetarea pe care ați făcut-o cuvintelor lui Iov.

12. V-am dat toată luarea aminte;
și iată că niciunul din voi nu l-a încredințat,
niciunul nu i-a răsturnat cuvintele.

13. Să nu ziceți însă: "În el, noi am găsit înțelepciunea;
numai Dumnezeu îl poate înfunda, nu un om!"

14. Mie nu mi-a vorbit de-a dreptul:
de aceea eu îi voi răspunde cu totul altfel decât voi.

15. Ei se tem, nu mai răspund!
Li s-a tăiat cuvântul!

16. Am așteptat până și-au sfârșit cuvântările,
până s-au oprit și n-au știut ce să mai răspundă.

17. Vreau să răspund și eu la rândul meu,
vreau să spun și eu ce gândesc.

18. Căci sunt plin de cuvinte,
îmi dă ghes duhul înăuntrul meu;

19. Înăuntrul meu este ca un vin care n-are pe unde să iasă,
ca niște burdufuri noi, gata să plesnească.

20. Voi vorbi deci ca să răsuflu în voie,
îmi voi deschide buzele și voi răspunde.

21. Nu voi căuta la înfățișare,
nu voi linguși pe nimeni;
22. căci nu știu să lingușesc:
altfel, într-o clipită m-ar lua Ziditorul meu.

Observă:

De ce s-a aprins de mânie Elihu?

Meditează:

Aprinderea lui Elihu ar putea sugera frustrările unei generații tinere căreia părinții nu au reușit să-i comunice, prin cuvânt și faptă, adevărul despre sensul vieții. În abordarea lui, Elihu face câteva greșeli. El ține o predică lungă în patru puncte unui grup restrâns de persoane, fără să inițieze un dialog cu ele. Totuși, el a avut răbdarea să asculte cu atenție dezbaterile dintre Iov și prietenii săi.

Elifaz a vorbit din propria experiență și observații personale; Bildad, din tradiția și experiența generațiilor trecute; Tofar, din dogmatismul religios. Elihu recunoaște inspirația Duhului lui Dumnezeu (vers. 8). Dependența de Duhul lui Dumnezeu este subliniată și în Iov 33:4.

Aplică:

De ce nu este potrivit monologul într-un grup mic?

Notează versetele care te inspiră. Explică ce ai înțeles din ele și cum poți să aplici în viața ta, în relația cu Dumnezeu, și cu semenii tăi.

MARȚI

Iov 33

1. Acum dar, Iov, ascultă cuvântările mele,
ia aminte la toate cuvintele mele!
2. Iată, deschid gura
și mi se mișcă limba în cerul gurii.
3. Cu curăție de inimă voi vorbi,
buzele mele vor spune adevărul curat:
4. Duhul lui Dumnezeu m-a făcut,
și suflarea Celui Atotputernic îmi dă viață.
5. Dacă poți, răspunde-mi,
apără-ți pricina, fii gata!
6. Înaintea lui Dumnezeu eu sunt semenul tău,
și eu, ca și tine, am fost făcut din noroi.
7. Astfel frica de mine nu te va tulbura,
și greutatea mea nu te va copleși.
8. Dar tu ai spus în auzul meu,
și am auzit sunetul cuvintelor tale:
9. "Sunt curat,
sunt fără păcat,
sunt fără prihană,
nu este fărădelege în mine.
10. Și Dumnezeu caută pricină de ură
împotriva mea,
mă socotește vrăjmaș al Lui;
11. îmi pune picioarele în butuci,
îmi pândește toate mișcările."
12. Îți voi răspunde că aici n-ai dreptate,
căci Dumnezeu este mai mare decât omul.
13. Vrei dar să te cerți cu El,
pentru că nu dă socoteală fiecăruia de faptele Lui?
14. Dumnezeu vorbește însă,
când într-un fel, când într-altul,
dar omul nu ia seama.

15. El vorbește prin vise, prin vedenii de noapte,
când oamenii sunt cufundați într-un somn adânc,
când dorm în patul lor.
16. Atunci El le dă înștiințări
și le întipărește învățăturile Lui,
17. ca să abată pe om de la rău
și să-l ferească de mândrie,
18. ca să-i păzească sufletul de groapă
și viața de loviturile sabiei.
19. Și prin durere este muștrat omul în culcușul lui,
când o luptă necurmată îi frământă oasele.
20. Atunci îi este greață de pâine,
chiar și de bucatele cele mai alese.
21. Carnea i se prăpădește și piere,
oasele care nu i se vedeau rămân goale;
22. sufletul i se apropie de groapă,
și viața de vestitorii morții.
23. Dar dacă se găsește un înger
mijlocitor pentru el,
unul din miile acelea care vestesc omului
calea pe care trebuie s-o urmeze,
24. Dumnezeu Se îndură de el și zice îngerului:
"Izbăvește-l, ca să nu se coboare în groapă;
am găsit un preț de răscumpărare pentru el!"
25. Și atunci carnea lui se face mai fragedă ca în copilărie,
se întoarce la zilele tinereții lui.
26. Se roagă lui Dumnezeu,
și Dumnezeu îi este binevoitor,
îl lasă să-I vadă fața cu bucurie
și-i dă înapoi nevinovăția.
27. Atunci el cântă înaintea oamenilor și zice:
"Am păcătuit, am călcat dreptatea,
și n-am fost pedepsit după faptele mele;
28. Dumnezeu mi-a izbăvit sufletul

ca să nu intre în groapă,
și viața mea vede lumina!"

29. Iată, acestea le face Dumnezeu,
de două ori, de trei ori, omului,

30. ca să-l ridice din groapă,
ca să-l lumineze cu lumina celor vii.

31. Ia aminte, Iov, și ascultă-mă!
Taci, și voi vorbi!

32. Dacă ai ceva de spus, răspunde-mi!
Vorbește, căci așa vrea să-ți dau dreptate.

33. Dacă n-ai nimic de zis, ascultă-mă!
Taci, și te voi învăța înțelepciunea."

Observă:

Cum se pune Elihu pe aceeași treaptă cu Iov pentru a nu-l intimida?

Ce răspunde Elihu la plângerea lui Iov că Dumnezeu nu-i vorbește?

Meditează:

Elihu spune că Dumnezeu vorbește în multe feluri, – prin vise, prin suferință, prin îngerii. Dumnezeu vorbește și astăzi, în mod personal, prin Cuvântul Scripturii și îndemnul Duhului Sfânt, dar și pe căi excepționale. Acestea trebuie evaluate totdeauna în lumina Bibliei. Citește: Epistola către Evrei 1:1-3 și 2:1-3. Ce înseamnă că revelația lui Dumnezeu a fost desăvârșită în Fiul? Citește: Coloseni 1:24-28 și Efeseni 3:3-7. În ce sens a întregit apostolul Pavel, Cuvântul lui Dumnezeu referitor la Biserică?

Mijlocirea unui înger nu trebuie confundată cu mijlocirea Domnului Iisus Hristos (1 Timotei 2:5; Evrei 7:25; 1 Ioan 2:1). Îngerii sunt duhuri slujitoare, iar mijlocirea sau medierea lor se referă la îndeplinirea unei

slujiri încredințate de Dumnezeu pentru noi, copiii Lui (Psalmul 34:7; Matei 2:13; Fapte 12:7-11; Evrei 2:14; 13:2). Închinarea și rugăciunea adresată îngerilor este interzisă de Sfânta Scriptură (Apoc. 22:8-9). Chiar Elihu spune că cel încercat se roagă lui Dumnezeu (Iov 33:26).

Aplică:

Notează versetele care te inspiră. Explică ce ai înțeles din ele și cum poți să aplici în viața ta, în relația cu Dumnezeu, și cu semenii tăi.

MIERCURI

Iov 34

1. Elihu a luat din nou cuvântul și a zis:
2. "Ascultați, înțelepților, cuvintele mele!
Luați aminte la mine, pricepuților!
3. Căci urechea deosebește cuvintele,
cum gustă cerul gurii bucatele.
4. Să alegem ce este drept,
să vedem între noi ce este bun.
5. Iov a zis: "Sunt nevinovat
și Dumnezeu nu vrea să-mi dea dreptate;
6. am dreptate și trec drept mincinos;
rana mea este jalnică, și sunt fără păcat."
7. Este vreun om ca Iov,
care să bea batjocura ca apa,
8. care să umble în tovărășia celor ce fac rău,
care să meargă mână în mână cu cei nelegiuiți?
9. Căci el a zis: "Nu-i folosește nimic omului
să-și pună plăcerea în Dumnezeu."
10. Ascultați-mă dar, oameni pricepuți!

Departe de Dumnezeu nedreptatea,
departe de Cel Atotputernic fărădelegea!

11. El dă omului după faptele lui,
răsplătește fiecăruia după căile lui.

12. Nu, negreșit,
Dumnezeu nu săvârșește fărădelegea;
Cel Atotputernic nu calcă dreptatea.

13. Cine L-a însărcinat să cârmuiască pământul?
Cine l-a dat lumea în grija Lui?

14. Dacă nu S-ar gândi decât la El,
dacă și-ar lua înapoi duhul și suflarea,
15. tot ce este carne ar pieri deodată,
și omul s-ar întoarce în țărână.

16. Dacă ai pricepere, ascultă lucrul acesta,
ia aminte la glasul cuvintelor mele!

17. Oare ar putea să domnească un vrăjmaș al dreptății?
Și vei osândi tu pe Cel drept, pe Cel puternic,
18. care strigă către împărați: "Netrebnicilor!"
Și către domnitori: "Nelegiuiților!"

19. Care nu caută la fața celor mari
și nu face deosebire între bogat și sărac,
pentru că toți sunt lucrarea mâinilor Lui?

20. Într-o clipă, ei își pierd viața.
La miezul nopții, un popor se clatină și piere.
Cel puternic piere, fără amestecul mâinii vreunui om.

21. Căci Dumnezeu vede purtarea tuturor,
privește pașii fiecăruia.

22. Nu este nici întuneric, nici umbră a morții,
unde să se poată ascunde cei ce fac fărădelegea.

23. Dumnezeu n-are nevoie să privească multă vreme,
ca să tragă pe un om la judecată înaintea Lui.

24. El zdrobește pe cei mari fără cercetare
și pune pe alții în locul lor.

25. Căci El cunoaște faptele lor:
noaptea îi răstoarnă, sunt zdrobiți.
26. Îi lovește ca pe niște nelegiuiți,
în fața tuturor.
27. Abătându-se de la El
și părăsind toate căile Lui,
28. ei au făcut să se înalțe la Dumnezeu strigătul săracului.
I-au îndreptat luarea aminte la strigătul celui nenorocit.
29. Dacă dă El pace, cine poate s-o tulbure?
Dacă își ascunde El Fața, cine poate să-L vadă?
La fel Se poartă fie cu un popor, fie cu un om,
30. pentru ca nelegiuitul să nu mai stăpânească
și să nu mai fie o cursă pentru popor.
31. Căci a zis el vreodată lui Dumnezeu:
"Am fost pedepsit, nu voi mai păcătui;
32. arată-mi ce nu văd;
dacă am făcut nedreptăți, nu voi mai face"?
33. Oare după părerea ta va face Dumnezeu dreptate?
Tu lepezi, tu alegi, și nu eu.
Spune dar ce știi!
34. Oamenii cu pricepere vor fi de părerea mea,
înțeleptul care m-ascultă va gândi ca mine:
35. "Iov vorbește fără pricepere,
și cuvântările lui sunt lipsite de judecată.
36. Să fie încercat dar mai departe,
fiindcă răspunde ca cei răi!
37. Căci adaugă la greșelile lui păcate noi;
bate din palme în mijlocul nostru,
își înmulțește cuvintele împotriva lui Dumnezeu."

Observă:

De ce spune Elihu că Iov ar trebui să fie încercat în continuare?

Meditează:

Dacă Elihu se adresează celor trei, atunci vedem ironie (34:2; 10). Dar dacă se adresează tuturor celor ce se cred înțelepți, atunci cuvintele lui sunt un avertisment. Spre deosebire de cei trei prieteni care au susținut că Iov suferă pentru că a păcătuit, Elihu susține că Iov păcătuiește acum din pricina suferinței. Cei trei prieteni l-au îndemnat pe Iov să se pocăiască de păcatele săvârșite, Elihu îl îndeamnă să se pocăiască de mândria care îl pândește acum. Dacă în prima cuvântare, Elihu răspunde plângerii lui Iov, că Dumnezeu tace, acum încearcă să demonteze plângerea lui Iov, că Dumnezeu este nedrept. Dumnezeu este suveran și nu dă socoteală nimănui, nici nu este obligat să acționeze așa cum ar crede oamenii.

Aplică:

Notează versetele care te inspiră. Explică ce ai înțeles din ele și cum poți să aplici în viața ta, în relația cu Dumnezeu, și cu semenii tăi.

JOI

Iov 35

1. Elihu a luat din nou cuvântul și a zis:
2. "Îți închipui că ai dreptate și crezi că te îndreptățești înaintea lui Dumnezeu,
3. când zici: "La ce-mi folosește, ce câștig am că nu păcătuiesc?"
4. Îți voi răspunde și la aceasta, ție și prietenilor tăi totodată.
5. Uită-te spre ceruri și privește! Vezi norii cât de sus sunt față de tine?
6. Dacă păcătuiești, ce rău îi faci Lui? Și când păcatele ți se înmulțesc, ce-I faci Lui?

7. Dacă ești drept, ce-I dai Lui?

Ce primește El din mâna ta?

8. Răutatea ta nu poate vătăma decât semenului tău,
dreptatea ta nu folosește decât fiului omului.

9. Oamenii strigă împotriva mulțimii apăsătorilor,
se plâng de silnicia multora;

10. dar niciunul nu zice:

"Unde este Dumnezeu, Făcătorul meu,

care ne insuflă cântări de veselie noaptea,

11. care ne învață mai mult decât pe dobitoacele pământului
și ne dă mai multă pricepere decât păsărilor cerului?"

12. Să tot strige ei atunci,

căci Dumnezeu nu răspunde,

din pricina mândriei celor răi.

13. Degeaba strigă, căci Dumnezeu n-ascultă,

Cel Atotputernic nu ia aminte.

14. Măcar că zici că nu-L vezi,

totuși pricina ta este înaintea Lui:

așteaptă-L!

15. Dar pentru că mânia Lui nu pedepsește încă,

nu înseamnă că puțin Îi pasă de neleguire.

16. Așa că lov își deschide gura degeaba

și spune o mulțime de vorbe fără rost."

Observă:

Ce îndemnuri îi dă Elihu lui Iov în vers. 5 și 14?

Meditează:

Comportamentul nostru păcătos nu Îl afectează pe Dumnezeu, ci pe noi înșine și pe semenii noștri. Dumnezeu nu este însă nepăsător chiar dacă nu se grăbește să pedepsească. Strigătele celor asupriți nu sunt ascultate din pricina mândriei lor și a faptului că doresc doar izbăvirea,

dar nu doresc să se întoarcă la Dumnezeu. Iar tu, lov în loc să vorbești fără rost, mai bine așteaptă răspunsul lui Dumnezeu!

Aplică:

Poți recunoaște inspirația Duhului Sfânt în sfaturile unui tânăr sau te împiedică mândria? (Citește: 1 Timotei 4:11-13)

Notează versetele care te inspiră. Explică ce ai înțeles din ele și cum poți să aplici în viața ta, în relația cu Dumnezeu, și cu semenii tăi.

VINERI

Iov 36

1. Elihu a urmat și a zis:
2. "Așteaptă puțin și voi urma, căci mai am încă de vorbit pentru Dumnezeu.
3. Îmi voi lua temeiurile de dreptate și voi dovedi dreptatea Ziditorului meu.
4. Fii încredințat, cuvântările mele nu sunt minciuni, ci ai a face cu un om cu simțăminte curate.
5. Dumnezeu este puternic, dar nu leapădă pe nimeni; și este puternic prin tăria priceperii Lui.
6. El nu lasă pe cel rău să trăiască și face dreptate celui nenorocit.
7. Nu-și întoarce ochii de asupra celor fără prihană și-i pune pe scaunul de domnie cu împărații, îi așază pentru totdeauna ca să domnească.

8. Se întâmplă să cadă în lanțuri
și să fie prinși în legăturile nenorocirii?
9. Le pune înaintea faptelor lor,
fărădelegile lor, mândria lor.
10. Îi înștiințează ca să se îndrepte,
îi îndeamnă să se întoarcă de la nelegiuire.
11. Dacă ascultă și se supun,
își sfârșesc zilele în fericire și anii în bucurie.
12. Dacă n-ascultă, pier uciși de sabie,
mor în orbirea lor.
13. Nelegiuiții se mânie,
nu strigă către Dumnezeu când îi înlănțuie;
14. Își pierd viața în tinerețe,
mor ca cei desfrânați.
15. Dar Dumnezeu scapă pe cel nenorocit
prin nenorocirea lui,
și prin suferință îl înștiințează.
16. Și pe tine te va scoate din strâmtorare,
ca să te pună la loc larg,
în slobozenie deplină,
și masa ta va fi încărcată cu bucate gustoase.
17. Dar dacă-ți aperi pricina ca un nelegiuit,
pedeapsa este nedezlipită de pricina ta.
18. Supărarea să nu te împingă la batjocură,
și mărimea prețului răscumpărării să nu te ducă în rătăcire!
19. Oare ar ajunge strigătele tale să te scoată din necaz
și chiar toate puterile pe care le-ai putea desfășura?
20. Nu suspina după noapte, care ia popoarele din locul lor.
21. Ferește-te să faci rău, căci suferința te îndeamnă la rău.
22. Dumnezeu este mare în puterea Lui;
cine ar putea să învețe pe alții ca El?
23. Cine Îi cere socoteală de căile Lui
și cine îndrăznește să-I spună: "Faci rău"?

24. Nu uita să lauzi faptele Lui,
pe care toți oamenii trebuie să le mărească!
25. Orice om le privește,
fiecare muritor le vede de departe.
26. Iată ce mare e Dumnezeu!
Dar noi nu-L putem pricepe,
numărul anilor Lui nimeni nu l-a pătruns.
27. Căci El trage la El picăturile de apă,
le preface în abur și dă ploaia,
28. pe care norii o strecoară,
și o picură peste mulțimea oamenilor.
29. Și cine poate pricepe ruperea norului
și bubuitul cortului Său?
30. Iată, El își întinde lumina în jurul Lui
și acoperă adâncimile mării.
31. Prin aceste mijloace, El judecă popoarele
și dă belșug de hrană.
32. Ia fulgerul în mână și-l aruncă asupra potrivnicilor Lui.
33. Dă de veste că e de față printr-un bubuit,
și până și turmele îi simt apropierea.

Observă:

De ce îi înștiințează Dumnezeu pe oameni prin suferință? (v.10).

Meditează:

Dumnezeu veghează asupra celor neprihăniți. Dacă cel neprihănit păcătuiește, Dumnezeu folosește toiagul disciplinării. Dacă ascultă, Dumnezeu îl restaurează, dacă nu, va suferi consecințele. Suferința este microfonul care amplifică vocea lui Dumnezeu! De patru ori în acest capitol, Elihu folosește interjecția: *lată!* - pentru a atrage atenția asupra măreției și puterii lui Dumnezeu (v. 5; 22; 26; 30).

„Iată ce mare e Dumnezeu! (Iov 36:26). Măreția lui Dumnezeu ne îndeamnă la închinare și adorare. Când Dumnezeu e prea mic în mintea noastră, problemele noastre sunt prea mari! Când ai un Dumnezeu mare, El va face lucrări mari prin tine!

Aplică:

Notează versetele care te inspiră. Explică ce ai înțeles din ele și cum poți să aplici în viața ta, în relația cu Dumnezeu, și cu semenii tăi.

SÂMBĂȚĂ

Iov 37

1. La auzul acestor lucruri îmi tremură inima de tot și sare din locul ei.
2. Ascultați, ascultați trăsnetul tunetului Său, bubuitul care iese din gura Lui!
3. Îl rostogolește pe toată întinderea cerurilor, și fulgerul Lui luminează până la marginile pământului.
4. Apoi se aude un bubuit, tună cu glasul Lui măreț; și nu mai oprește fulgerul, de îndată ce răsună glasul Lui.
5. Dumnezeu tună cu glasul Lui în chip minunat; face lucruri mari pe care noi nu le înțelegem.
6. El zice zăpezii: "Cazi pe pământ!" Zice același lucru ploii, chiar și celor mai puternice ploi.
7. Pecetluiește mâna tuturor oamenilor, pentru ca toți să se recunoască de fapte ale Lui.

8. Fiara sălbatică se trage într-o peșteră și se culcă în vizuina ei.
9. Vijelia vine de la miazăzi, și frigul din vânturile de la miazănoapte.
10. Dumnezeu, prin suflarea Lui, face gheața și micșorează locul apelor mari.
11. Încarcă norii cu aburi și-i risipește scânteietori;
12. mișcarea lor se îndreaptă după planurile Lui, pentru împlinirea a tot ce le poruncește El pe fața pământului locuit.
13. Îi face să pară ca o nuia cu care lovește pământul, sau ca un semn al dragostei Lui.
14. Iov, ia aminte la aceste lucruri! Privește liniștit minunile lui Dumnezeu!
15. Știi cum cârmuiește Dumnezeu norii și cum face să strălucească din ei fulgerul Său?
16. Înțelegi tu plutirea norilor, minunile Aceluia a cărui știință este desăvârșită?
17. Știi pentru ce ți se încălzesc veșmintele, când se odihnește pământul de vântul de miazăzi?
18. Poți tu să întinzi cerurile ca El, tari ca o oglindă turnată?
19. Arată-ne ce trebuie să-I spunem. Căci suntem prea neștiutori ca să-I putem vorbi.
20. Cine-I va da de veste că Îi voi vorbi? Dar care este omul care-și dorește pierderea?
21. Acum, firește, nu putem vedea lumina soarelui care strălucește în dosul norilor, dar va trece un vânt și-I va curăța;
22. de la miazănoapte ne vine aurora și ce înfricoșată este măreția care înconjoară pe Dumnezeu!

23. Pe Cel Atotputernic nu-L putem ajunge,
căci este mare în tărie,
dar dreptul și dreptatea deplină El nu le frânge.

24. De aceea oamenii trebuie să se teamă de El;
El nu-și îndreaptă privirile spre cei ce se cred înțelepți."

Observă:

Cum îl pregătește Elihu pe Iov pentru a-L asculta pe Dumnezeu?

Meditează:

Elihu este el însuși emoționat și cuprins de teamă când vorbește despre măreția și puterea lui Dumnezeu. Într-o zi de vară, în anii '50, când propaganda ateistă era promovată cu insistență până și în fiecare sat din România, secretarul de partid (comunist) trecea pe ulița satului cu activistul de partid pentru propagandă, când deodată, trăsnetul a lovit drumul la doar câțiva metri în fața lor. Un țăran de pe prispă a strigat: *Tovarășe secretar, există Dumnezeu? – N-am zis, nu!* – a răspuns înfricoșat secretarul.

Cât de încurajator este cuvântul:

*Acum, firește, nu putem vedea lumina soarelui
care strălucește în dosul norilor,
dar va trece un vânt și-l va curăța.*

Aplică:

Notează versetele care te inspiră. Explică ce ai înțeles din ele și cum poți să aplici în viața ta, în relația cu Dumnezeu, și cu semenii tăi.

Săptămâna 14—DIN MIJLOCUL FURTUNII

*"Încinge-ți mijlocul ca un viteaz, ca Eu să te întreb,
și tu să Mă înveți!" (Iov 38:3)*

În sfârșit, după luni de suferință vorbește Dumnezeu! A fost oare departe Dumnezeu de furtuna suferinței lui Iov în tot acest timp? Sau era chiar în mijlocul furtunii? Iar acum vorbește!

LUNI

Iov 38:1-21 – *Răspunsul Domnului*

1. Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii și a zis:
2. "Cine este cel ce Îmi întunecă planurile prin cuvântări fără pricepere?"
3. Încinge-ți mijlocul ca un viteaz, ca Eu să te întreb, și tu să Mă înveți.
4. Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere.
5. Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el?
6. Pe ce sunt sprijinite temelile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,
7. atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?
8. Cine a închis marea cu porți, când s-a aruncat din pântecul mamei ei?
9. Când i-am făcut haina din nori și scutece din întuneric;
10. când i-am pus hotar și când i-am pus zăvoare și porți;
11. când am zis:
"Până aici să vii, să nu treci mai departe;

aici să ți se oprească mândria valurilor tale"?

12. De când ești, ai poruncit tu dimineții?

Ai arătat zorilor locul lor,

13. ca să apuce capetele pământului
și să scuture pe cei răi de pe el?

14. Ca pământul să se schimbe ca lutul
pe care se pune o pecete,
și toate lucrurile să se arate îmbrăcate
ca în haina lor adevărată?

15. Pentru ca cei răi să fie lipsiți de lumina lor,
și brațul care se ridică să fie zdrobit?

16. Ai pătruns tu până la izvoarele mării?
Sau te-ai plimbat tu prin fundurile adâncului?

17. Ți s-au deschis porțile morții?
Sau ai văzut tu porțile umbrei morții?

18. Ai cuprins tu cu privirea întinderea pământului?
Vorbește, dacă știi toate aceste lucruri.

19. Unde este drumul care duce la locașul luminii?
Și întunericul unde își are locuința?

20. Poți să le urmărești până la hotarul lor
și să cunoști cărările locuinței lor?

21. Știi, căci atunci erai născut,
și numărul zilelor tale este mare!

Observă:

Ce întrebări îi pune Dumnezeu lui Iov? Cu ce scop?

Meditează:

Dumnezeu nu își cere scuze de la Iov! Nici nu încearcă să-l mângâie ca să-i aline durerea. Dumnezeu nu răspunde întrebărilor lui Iov despre suferință și nedreptate. Nici nu discută problema răului în lume. Ignoră

toate răspunsurile prietenilor lui Iov. Dumnezeu doar pune întrebări. Facerea pământului este comparată cu construcția unei case, de la planul de construcție, la temelie și până la piatra din capul unghiului. Iar când lucrarea a fost terminată, îngerii lui Dumnezeu au izbucnit în cântări și strigăte de bucurie. A fost o adevărată sărbătoare!

Descrierea creației continuă sub formă de poezie. De exemplu, marea s-a născut ca un copil din oceanul planetar. Expresiile, haină din nori, scutece din întuneric, cămărilor zăpezii, are ploaia tată, din al cui sân iese gheața, poți tu să înnozi legăturile Găinușei, să deslegi frânghiile Orionului, etc., trebuiesc înțelese în toată frumusețea lor poetică.

Cineva a spus: Dumnezeu are un extraordinar simț al umorului! Oare cum s-a simțit Iov când Dumnezeu i-a spus: *„Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere... Știi, căci atunci erai născut, și numărul zilelor tale este mare!”*

Aplică:

Cum te simți tu în fața înțelepciunii și măreției Creatorului?

MARȚI

Iov 38:22-41

22. Ai ajuns tu până la cămărilor zăpezii?
Ai văzut tu cămărilor grindinei,
23. pe care le păstrez pentru vremurile de strâmtorare,
pentru zilele de război și de bătălie?
24. Pe ce cale se împarte lumina?
Și pe ce cale se împrăștie vântul de răsărit pe pământ?
25. Cine a deschis un loc de scurgere ploii
și a însemnat drumul fulgerului și al tunetului,
26. pentru ca să cadă ploaia pe un pământ fără locuitori,
pe un pustiu unde nu sunt oameni;
27. pentru ca să adape locurile pustii și uscate,
și ca să facă să încolțească și să răsară iarba?
28. Are ploaia tată?

Cine dă naștere picăturilor de rouă?

29. Din al cui sân iese gheața

și cine naște promoroaca cerului,

30. ca apele să se îngroașe ca o piatră,
și fața adâncului să se întărească?

31. Poți tu să înnozi legăturile Găinușei
sau să dezlegi frânghiile Orionului?

32. Tu faci să iasă la vremea lor semnele zodiacului
și tu cârmuiești Ursa mare cu puii ei?

33. Cunoști tu legile cerului?

Sau tu îi orânduiești stăpânirea pe pământ?

34. Îți înalți tu glasul până la nori,
ca să chemi să te acopere râuri de ape?

35. Poți tu să arunci fulgerele ca să plece?
Îți zic ele: "Iată-ne"?

36. Cine a pus înțelepciunea în negura norilor
sau cine a dat pricepere întocmirii văzduhului?

37. Cine poate să numere norii cu înțelepciune
și să verse burdufurile cerurilor,

38. pentru ca să înceapă pulberea să facă noroi,
și bulgării de pământ să se lipească împreună?

39. Tu izgonești prada pentru leoaică
și tu potolești foamea puilor de lei,

40. când stau ghemuiți în vizuina lor,
când stau la pândă în culcușul lor?

41. Cine pregătește corbului hrana,
când puii lui strigă spre Dumnezeu,
când umblă rătăciți și flămânzi?

Observă:

Cu ce fel de întrebări continuă Dumnezeu?

Meditează:

Există numai două realități: Creația și Creatorul! Cât de complexă este creația și cât de minunată! Măcar că omul va descoperi mereu tainele Universului (atât la nivel macro, cât și micro), totdeauna vor rămâne tot mai multe taine de descoperit. Cu cât cunoaștem mai mult într-un domeniu, cu atât ne dăm seama mai mult, cât de puțin cunoaștem. Și aceasta, deoarece Creația poartă în ea, amprenta infinitului.

Dar, Creatorul! Cât de măreț trebuie să fie El! Iov, ai curaj și stai ca un viteaz înaintea Creatorului! Și provocarea aceasta nu este numai pentru el! Oricine privește o floare, un răsărit de soare sau bolta înstelată, ar trebui să se întrebe: De ce există ceva în loc de nimic?!!!

*În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui,
puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui,
se văd lămurit de la facerea (creația) lumii,
când te uiți cu băgare de seamă (privești cu atenție)
la ele, în lucrurile făcute de El.
Așa că nu se pot desvinovăți.*

(Romani 1:20).

Aplică:

Îți aduci aminte în suferință că nici un fir de păr nu cade fără știrea Lui? Că suntem mai de preț decât vrăbiile și crinii? (Mat. 6:26-30; 10:29-31)

MIERCURI

Iov 39

1. Știi tu când își fac caprele sălbatice puii?
Vezi tu pe cerboaice când fată?
2. Numeri tu lunile în care sunt gestante
și cunoști tu vremea când nasc?
3. Ele se pleacă, fată puii și scapă iute de durerile lor.
4. Puii lor prind vlagă și cresc sub cerul slobod,
pleacă și nu se mai întorc la ele.

5. Cine a lăsat slobod măgarul sălbatic,
izbăvindu-l de orice legătură?
6. I-am dat ca locuință pustiuul
și pământul sărac ca locaș.
7. El râde de zarva cetăților
și n-aude strigătele stăpânului, care-l mână.
8. Străbate munții ca să-și găsească hrana
și umblă după tot ce este verde.
9. Vrea bivolul sălbatic să fie în slujba ta?
Și stă el noaptea la ieslea ta?
10. Îl poți lega tu cu o funie, ca să tragă o brazdă?
Merge el după tine, ca să grăpeze bulgării din văi?
11. Te încrezi tu în el, pentru că puterea lui este mare?
Și-i lași tu grija lucrărilor tale?
12. Te lași tu pe el, pentru căratul roadelor tale,
ca să le strângă în aria ta?
13. Aripa struțului bate cu veselie,
de-ai zice că este aripa și penișul berzei.
14. Dar struțoaica își încredințează pământului ouăle
și le lasă să se încălzească în nisip.
15. Ea uită că piciorul le poate strivi,
că o fiară de câmp le poate călca în picioare.
16. Este aspră cu puii săi de parcă nici n-ar fi ai ei.
Că s-a trudit degeaba, nu-i pasă nicidecum!
17. Căci Dumnezeu nu i-a dat înțelepciune
și nu i-a făcut parte de pricepere.
18. Când se scoală și pornește,
râde de cal și de călărețul lui.
19. Tu dai putere calului,
și-i îmbraci gâtul cu o coamă ce fâlfâie?
20. Tu-l faci să sară ca lăcusta?
Nechezatul lui puternic răspândește groaza.

21. Scurmă pământul și,
mândru de puterea lui,
se aruncă asupra celor înarmați;
22. Își bate joc de frică, nu se teme
și nu se dă înapoi dinaintea sabiei.
23. Zăngănește tolba cu săgeți pe el,
sulița și lancea strălucesc,
24. fierbe de aprindere, mănâncă pământul,
n-are astâmpăr când răsună trâmbița.
25. La sunetul trâmbiței parcă zice: "Înainte!"
De departe miroase bătălia,
glasul ca de tunet al căpeteniilor
și strigătele de luptă.
26. Oare prin priceperea ta își ia uliul zborul
și își întinde aripile spre miazăzi?
27. Oare din porunca ta se înalță vulturul
și își așază cuibul pe înălțimi?
28. El locuiește în stânci, acolo își are locuința,
pe vârful zimțat al stâncilor și pe vârful munților.
29. De acolo descoperă el prada
și își cufundă privirile în depărtare după ea.
30. Puii lui îi beau sângele;
și acolo unde sunt hoituri, acolo-i și vulturul."

Iov 40:1-5

1. Domnul a vorbit lui Iov și a zis:
2. "Ești încredințat acum tu,
care vorbești împotriva Celui Atotputernic?
Tu care mustri pe Dumnezeu,
mai ai vreun răspuns de dat?"
3. Iov a răspuns Domnului, și a zis:
4. "Iată, eu sunt prea mic;
ce să-ți răspund?
Îmi pun mâna la gură.

5. Am vorbit o dată,
și nu voi mai răspunde;
de două ori,
și nu voi mai adăuga nimic."

Observă:

Care este atitudinea lui Iov după toate întrebările lui Dumnezeu?

(Și acolo unde sunt hoituri, acolo-i și vulturul – citat în Matei 24:28).

Meditează:

Dacă ai atâtea întrebări despre oameni, gândește-te la viețuitoarele sălbatice care populează planeta! Ce contribuție ai tu la modul în care își duc ele viața? Sunt instinctele lor conduse de tine? Calul folosit în războaie are un curaj pe care omul nu îl poate da. Chiar domesticit, calul păstrează ceva din instinctul și inclinația lui pentru conflict. Substratul acestor întrebări ar fi: Ești tu, Creator, sau doar o creatură?

Răspunsul lui Iov este unul pe măsura cuvenită:

*"Iată, eu sunt prea mic;
ce să-Ți răspund?
Îmi pun mâna la gură.
Am vorbit o dată,
și nu voi mai răspunde;
de două ori,
și nu voi mai adăuga nimic."*

Înțelegi de ce omul înstrăinat de natură, - închis în jungla de beton – se gândește foarte puțin la Dumnezeu. Și de ce mândria îl alienează pe om de Dumnezeu, de natură și de semenii săi. Iar ca să înveți e mai bine să stai în tăcere înaintea Domnului decât să argumentezi cu El.

Aplică:

Cum te inspiră frumusețea naturii să te apropii de Dumnezeu?

Iov 40:6-24 – *Ce să fac cu Hipopotamul?*

6. Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii și a zis:
7. "Încinge-ți mijlocul ca un viteaz; ca Eu să te întreb, și tu să Mă înveți.
8. Vrei să nimicești până și dreptatea Mea? Și să Mă osândești, ca să-ți scoți dreptatea?
9. Ai tu un braț ca al lui Dumnezeu și un glas de tunet ca al Lui?
10. Împodobește-te cu măreție și mărire, îmbracă-te cu strălucire și cu slavă!
11. Varsă-ți valurile mâniei tale și doboară cu o privire pe cei trufași!
12. Smerește cu o privire pe cei trufași, zdrobește pe loc pe cei răi,
13. ascunde-i pe toți împreună în țărână, învelește-le fața în întuneric!
14. Și atunci voi aduce și Eu lauda puterii drepte tale.
15. Uită-te la hipopotamul, căruia i-am dat viață ca și ție! El mănâncă iarbă ca boul.
16. Uită-te ce tărie are în coapse și ce putere are în mușchii pântecelui său!
17. Își îndoaie coada tare ca un cedru, și vinele coapselor lui sunt întrețesute.
18. Oasele lui sunt ca niște țevi de aramă, mădularele lui sunt ca niște drugii de fier.
19. El este cea mai mare dintre lucrările lui Dumnezeu. Cel ce l-a făcut l-a înzestrat cu o suliță.

20. El își găsește hrana în munți,
unde se joacă toate fiarele câmpului.
21. Se culcă sub lotus,
în mijlocul trestiilor și mlaștinilor.
22. Desișul lotusului îl acoperă cu umbra lui,
sălciile pârâului îl înconjoară.
23. Dacă se întâmplă ca râul să iasă din matcă,
el nu fuge:
chiar de s-ar năpusti Iordanul în gâtlejul lui,
el ar rămâne liniștit.
24. Crezi că-l poți prinde lovindu-l în față?
Sau crezi că-i vei putea străpunge nasul
cu ajutorul lațurilor?

Observă:

Ce provocare pune Dumnezeu înaintea lui Iov?

Meditează:

Ne apropiem de punctul culminant al dialogului dintre Dumnezeu și Iov. Dumnezeu nu a fost mulțumit cu răspunsul lui Iov. În adevăr, Iov s-a smerit dar nu și-a exprimat regretul de a fi pus sub semnul întrebării dreptatea (*justiția*) lui Dumnezeu. Dumnezeu îl întreabă: „*Ai tu un braț ca al lui Dumnezeu și un glas de tunet ca al Lui?*” Adică, ai tu puterea și autoritatea lui Dumnezeu? Ai putea tu să faci dreptate în lume? Dumnezeu îl invită să se îmbrace cu măreție și putere, cu strălucire și slavă; să fie pentru o clipă el cel care face dreptate pe pământ. Dumnezeu îl provoacă:

*Varsă-ți valurile mâniei tale
și doboară cu o privire pe cei trufași!
Smerește cu o privire pe cei trufași,
zdrobește pe loc pe cei răi,
ascunde-i pe toți împreună în țărână,
învelește-le fața în întuneric!*

*Și atunci voi aduce și Eu,
laudă puterii dreptei tale.*

Cu alte cuvinte: Iov ești nemulțumit că nu-i pedepsesc îndată pe cei răi? Aplică tu justiția divină, și Eu voi lauda dreptatea ta! Dar, am două întrebări, Iov! Ce să fac cu Behemothul (hipopotamul)? Și, poți tu îmblânzi Leviatanul (crocodilul)? Dacă nu, ce să fac cu el?

Privește ce investiție colosală a fost făcută în hipopotam și totuși nu folosește la nimic! Cât de feroce este crocodilul! Treci pe lângă el și fără motiv se aruncă asupra ta. Dacă încep să distrug ceea ce este nefolositor și agresiv, unde să mă opresc? – parcă întreabă Dumnezeu.

Dacă ar pedepsi Dumnezeu îndată, unde ar trebui să se oprească? Ce ar mai rămâne din oameni? Mai mult decât un studiu despre suferință și dreptate, cartea Iov este o descoperire a milei și îndurării lui Dumnezeu. „Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov și ați văzut cum Domnul este plin de milă și de îndurare” (Iacov 5:11)

Aplică:

Cum apreciezi tu mila și îndurarea lui Dumnezeu față de tine?

Dar față de alții? Înțelegi tu că *mila biruiește judecata?* (Iacov 2:13)

VINERI

Iov 41 – *Poți îmblânzi Leviathanul?*

1. Poți tu să prinzi Leviatanul cu undița?
Sau să-i legi limba cu o funie?
2. Îi vei putea petrece papura prin nări?
Sau să-i străpungi cu un cârlig falca?

3. Ți va face el multe rugăminți?
Ți va vorbi el cu un glas dulce?
4. Va face el un legământ cu tine
ca să-ți fie rob pe vecie?
5. Te vei juca tu cu el ca și cu o pasăre?
Îl vei lega tu, ca să-ți înveselești fetele?
6. Fac pescarii negoț cu el?
Îl împart ei între negustori?
7. Îi vei acoperi pielea cu țepușe și capul cu căngi?
8. Ridică-ți numai mâna împotriva lui
și nu-ți va mai veni gust să-l lovești.
9. Iată că ești înșelat în așteptarea ta de a-l prinde:
numai să-l vezi și cazi la pământ!
10. Nimeni nu este atât de îndrăzneț ca să-l întărate.
Cine Mi s-ar împotrivi în față?
11. Cui sunt dator, ca să-i plătesc?
Sub cer totul este al Meu.
12. Vreau să mai vorbesc iarăși de mădularele lui
și de tăria lui, și de frumusețea întocmirii lui.
13. Cine-i va putea ridica veșmântul?
Cine va putea pătrunde între fălcile lui?
14. Cine va putea deschide porțile gurii lui?
Șirurile dinților lui cât sunt de înspăimântătoare!
15. Scuturile lui mărețe și puternice,
sunt unite împreună ca printr-o pecete;
16. se țin unul de altul,
și nici aerul n-ar putea trece printre ele.
17. Sunt ca niște frați care se îmbrățișează,
se apucă și rămân nedespărțiți.
18. Strănuturile lui fac să strălucească lumina;
ochii lui sunt ca geana zorilor.
19. Din gura lui țâșnesc flăcări,
scapără scânteii de foc din ea.

20. Din nările lui iese fum,
ca dintr-un vas care fierbe,
ca dintr-o căldare fierbinte.
21. Suflarea lui aprinde cărbunii,
și gura lui aruncă flăcări.
22. Tăria lui stă în grumaz,
și înaintea lui sare groaza.
23. Părțile lui cele cărnose se țin împreună,
ca turnate pe el, neclintite.
24. Inima lui este tare ca piatra,
tare ca piatra de moară care stă dedesubt.
25. Când se scoală el, tremură vitejii,
și spaima îi pune pe fugă.
26. Degeaba este lovit cu sabia;
căci sulia, săgeata și pavăza nu folosesc la nimic.
27. Pentru el fierul este ca paiul,
arama, ca lemnul putred.
28. Săgeata nu-l pune pe fugă,
pietrele din praștie sunt ca pleava pentru el.
29. Nu vede în ghioagă decât un fir de pai
și râde la șuieratul săgeților.
30. Sub pânțele lui sunt țepi ascuțiți:
ai zice că este o grapă întinsă peste noroi.
31. Face să clocotească fundul mării ca un cazan
și-l clatină ca pe un vas plin cu mir.
32. În urmă el lasă o cărare luminoasă;
și adâncul pare ca pletele unui bătrân.
33. Pe pământ nimic nu-i este stăpân;
este făcut ca să nu se teamă de nimic.
34. Privește cu dispreț tot ce este înălțat,
este împăratul celor mai mândre dobitoace."

Observă:

Cum poate fi descris comportamentul acestor fiare?

Meditează:

Cum se va purta crocodilul cu tine, îți va face rugăminți, îți va vorbi cu un glas dulce, te vei juca cu el, îți vei înveseli fetele cu el, va încheia legământ cu tine ca să-ți fie sclav? Ai tu vreo autoritate asupra lui? Desigur, poți lua măsuri să limitezi răul pe care îl face, dar nu-i poți schimba comportamentul. Câte lecții practice ne oferă lumea animală!

Fariseilor care nu voiau să se pocăiască, Ioan Botezătorul le spune: *„Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare? Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră”* (Mat. 3:7-8). Din tufișurile uscate ce se aprindeau vara în pustie, năpârcile fugeau în râul Iordan. Tot așa făceau și fariseii. Fără o schimbare a minții și a vieții, nici religiozitatea și nici măcar botezul nu vor izbăvi pe nimeni de mânia viitoare.

Pot măsurile de constrângere – din Lege sau din Sharia – să-l schimbe pe om? Biblia învață că toți ne-am născut cu spatele spre Dumnezeu. *„Fiecare își vedea de drumul lui...”* – mai bun sau mai rău, dar drumul nostru. Numai iubirea și harul lui Dumnezeu ne pot întoarce spre El.

(Se pare că Behemothul era cea mai mare viețuitoare de pe uscat în preistorie, iar Leviathanul, cea mai mare și mai feroce creatură din mări și oceane <Psalmul 104:26>. Descrierea acestora se apropie cel mai mult de aceea a hipopotamului și a crocodilului din zilele noastre)

Hipopotamul

Crocodilul

Aplică:

Ce înseamnă îndelunga răbdare a lui Dumnezeu pentru tine?

(Citește: Romani 2:3-8 și 2 Petru 3: 9)

Ce ai dori să vezi mai mult în lume, dreptatea lui Dumnezeu sau harul Său? Ce se întâmplă cu inima ta, când dorești mai mult dreptatea?

SÂMBĂȚĂ

Notează:

Ce ai descoperit nou în această săptămână din acest studiu.

Memorează:

Un verset care te-a cercetat sau pe care dorești să-l împărtășești.

Roagă-te:

Motive de Laudă, Cerere, Mulțumire, Mărturisire, Mijlocire!

Săptămâna 15—RESTAURAREA LUI IOV

*"Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine;
dar acum ochiul meu Te-a văzut."* Iov 40:5

LUNI

Iov 42:1-3 – *Smerenia lui Iov*

1. Iov a răspuns Domnului și a zis:

2. "Știu că Tu poți totul
și că nimic nu poate sta
împotriva gândurilor Tale."

3. "Cine este acela
care are nebunia
să-Mi întunece planurile?"

"Da, am vorbit, fără să le înțeleg,
de minuni, care sunt mai presus de mine
și pe care nu le pricep." -

Observă:

Ce a învățat Iov?

Ce a mărturisit el?

Meditează:

Ce l-a determinat pe Iov să se pocăiască după ce Dumnezeu a încheiat atât de abrupt prezentarea celor două viețuitoare? Hipopotamul este independent și nefolositor. Leviatanul este fioros și periculos.

Primul lucru pe care l-a înțeles Iov a fost: Autoritatea! Cine poate stăpâni aceste fiare? Știu că Tu poți totul! Tu ai autoritate asupra a tot ce există! Deci și asupra gândurilor noastre. Numai când gândurile noastre sunt gândurile lui Dumnezeu răspundem corect provocărilor vieții (Citește: Filipeni 2:5-11; 2 Corinteni 10:5 și 1 Petru 4:1-2).

Răspunsul nostru la provocările vieții înseamnă alegere prin credință sau în necredință, în acceptare sau răzvrătire. Lumea nu se va schimba până nu ne schimbăm noi. Când harul lui Dumnezeu schimbă inima, se schimbă și percepția. Acolo unde vedeai încercări, vezi oportunități.

Aplică:

1. Dacă știi că Dumnezeu are răspunsurile pe care eu nu le cunosc, am să-L ascult în liniște și în pace. *Aceasta mă înțelepțește!*
2. Dacă știi că gândurile Lui sunt mai înalte decât ale mele, orice îngăduie El, voi primi cu supunere și închinare. *Aceasta mă smerește!*
3. Dacă știi că El este suveran și în control a toate, am să-L urmez cu încredere și ascultare. *Aceasta mă eliberează!*

Ești gata să accepți Autoritatea lui Dumnezeu ca Iov?

MARȚI

Iov 42:4-6 – *Pocăința lui Iov*

4. "Ascultă-Mă și voi vorbi;
te voi întreba,
și Mă vei învăța."
5. "Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine;
dar acum ochiul meu Te-a văzut.
6. De aceea mi-e scârbă de mine
și mă pocăiesc în țărână și cenușă."

Observă:

Ce a descoperit Iov?

Cum a răspuns Iov?

Meditează:

Unde L-a descoperit lov pe Dumnezeu? Pe o grămadă de gunoi ars, pe cenușă, încă plin de bube, fără copii și fără avere, părăsit de rude, disprețuit de oameni, judecat de prieteni și neînțeleș de soție. Aici lov se smerește și se pocăiește. Cel mai integru om de pe pământ, cu care S-a ludat Dumnezeu, se pocăiește! Cu cât ne apropiem mai mult de Dumnezeu, cu atât ne smerim și ne pocăim mai profund.

Când lov se pocăiește, el spune de fapt, - îmi schimb direcția. Până acum gândurile mele m-au dus într-o anumită direcție. Și prietenii nu mi-au putut dovedi că este greșită. Dar acum, îmi schimb direcția; de acum gândesc altfel. Cuvântul biblic pentru pocăință este *methanoia*, ceea ce înseamnă *schimbarea minții*. Dar nu numai mintea se schimbă, ci și inima care reprezintă *centrul personalității umane*.

În Psalmul 51, în pocăința sa, David face apel la mila și îndurarea lui Dumnezeu. El spune că Dumnezeu nu disprețuiește o inimă zdrobită. Cineva a spus că o inimă zdrobită,

- nu se ascunde
- nu caută scuze
- nu are pretenții
- nu are așteptări
- nu pune condiții
- nu pretinde favoruri

Aplică:

Cum este inima ta înaintea lui Dumnezeu?

MIERCURI

lov 42:7-9 – *Mijlocirea lui lov*

7. După ce a vorbit Domnul aceste cuvinte lui lov, a zis lui Elifaz din Teman:

"Mânia Mea s-a aprins împotriva ta și împotriva celor doi prieteni ai tăi, pentru că n-ați vorbit așa de drept de Mine, cum a vorbit robul Meu lov.

8. Luați acum șapte viței și șapte berbeci,
duceți-vă la robul Meu Iov
și aduceți o ardere de tot pentru voi.

Robul Meu Iov să se roage pentru voi,
și numai în vederea lui
nu vă voi face după nebunia voastră;
căci n-ați vorbit așa de drept despre Mine,
cum a vorbit robul Meu Iov."

9. Elifaz din Teman, Bildad din Șuah, și Țofar din Naama
s-au dus și au făcut cum le spusese Domnul.
Și Domnul a ascultat rugăciunea lui Iov.

Observă:

În ce context îl numește Domnul pe Iov - „*Robul Meu*”?

De ce s-a aprins mânia Domnului, deși au vorbit frumos despre El?

Meditează:

Când afirmam că fiii lui Iov au păcătuit, cei trei prieteni nu luau în considerare faptul că Iov adusese jertfe pentru ei (Iov 8:4 cu 1:5). Îndreptățirea lor se baza pe fapte, nu pe jertfă. Toate religiile lumii învață că oamenii se pot îndreptăți înaintea lui Dumnezeu prin faptele lor bune. Biblia spune că toate faptele noastre bune sunt ca o haină mânjită (Isaia 64:6). Numai jertfa Domnului Iisus ne poate îndreptăți. „*El (Iisus) este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.*” (1 Ioan 2:2).

Apostolul Pavel scrie:

*Căci toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.
Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său,
prin răscumpărarea care este în Hristos Iisus.*

*Pe El, Dumnezeu, L-a rânduit mai dinainte să fie,
prin credința în El, o jertfă de ispășire. (Romani 3:23-25)*

Aplică:

Cum prețuiești tu jertfa Domnului Iisus?

De ce să-L mărturisești și să nu-ți fie rușine de Iisus? (Romani 1:16-17)

JOI

Iov 42:10-17 – Restaurarea lui Iov

10. Domnul a adus pe Iov iarăși în starea lui de la început, după ce s-a rugat Iov pentru prietenii săi. Și Domnul i-a dat înapoi îndoit decât tot ce avusese.

11. Frații, surorile și vechii prieteni ai lui Iov au venit toți să-l vadă și au mâncat cu el în casă. L-au plâns și l-au mângâiat pentru toate nenorocirile pe care le trimisese Domnul peste el, și fiecare i-a dat un chesita și un inel de aur.

12. În cei din urmă ani ai săi, Iov a primit de la Domnul mai multe binecuvântări decât primise în cei dintâi. A avut paisprezece mii de oi, șase mii de cămile, o mie de perechi de boi și o mie de măgărițe.

13. A avut șapte fii și trei fete;

14. celei dintâi i-a pus numele Lemima, celei de-a doua Cheția și celei de-a treia Cheren-Hapuc.

15. În toată țara nu erau femei așa de frumoase ca fetele lui Iov. Tatăl lor le-a dat o parte de moștenire printre frații lor.

16. Iov a mai trăit după aceea o sută patruzeci de ani și a văzut pe fiii săi și pe fiii fiilor săi până la al patrulea neam.

17. Și Iov a murit bătrân și sătul de zile.

Observă:

Ce anume a precedat restaurarea sănătății și prosperității lui Iov?

În ce a constat restaurarea prosperității lui?

Meditează:

Faptul că a mijlocit pentru prietenii care l-au acuzat pe nedrept arată spiritul de iertare al lui Iov, precum și integritatea caracterului său. Probabil, Țofar care spusese că Dumnezeu nu-i dă lui Iov ceea ce merită, se bucura acum că Dumnezeu nu i-a dat lui ceea ce merita. Lui Iov, Domnul i-a dăruit îndoit tot ceea ce avea la început.

Rudele și prietenii au venit acum la Iov. Interesant este că l-au plâns și l-au mângâiat după ce au trecut încercările. Din nou se spune că toate acele nenorociri au fost trimise de Domnul peste el. Satana fusese doar agentul de serviciu. Binecuvântările primite acum nu erau răsplată pentru suferințe, ci ca la început au fost darul lui Dumnezeu.

Copiii care au murit nu puteau fi înlocuiți în inima lui Iov. Totodată, ei nu erau pierduți pe veci. Interesant este că și anii vieții lui Iov au fost dublați. Se crede că Iov a fost încercat la o vârstă între 60 și 70 de ani, iar Domnul i-a dat încă 140 de ani. Nu se știe de ce au fost menționate pe nume, doar fetele lui Iov. „*Iemima*” înseamnă „*Porumbel*”; „*Cheția*” sau „*Casia*” înseamnă „*Parfum*”; iar „*Cheren-Hapuc*” înseamnă „*Rimel pentru ochi*”. Și erau cele mai frumoase din toată țara! Să fie oare și aceasta o parte a binecuvântărilor lui Iov!!!

Aplică:

Cum privești binecuvântările lui Dumnezeu în viața ta?

VINERI

Lecții de viață – Iov 1:20-22

Atunci Iov s-a sculat,
și-a sfâșiat mantaua
și și-a tuns capul.

Apoi, aruncându-se la pământ,
s-a închinat și a zis:

*"Gol am ieșit din pântecul mamei mele
și gol mă voi întoarce în sânul pământului.*

*Domnul a dat și Domnul a luat -
- binecuvântat fie Numele Domnului!"*

Meditează:

Cele mai chinătoare întrebări sunt puse la moartea prematură și fulgerătoare a celor dragi: De ce a îngăduit Dumnezeu? Ce a făcut să merite această soartă? Iov ne arată că în suferință, omul poate pune întrebări, fără ca aceasta să însemne că îl blastămă pe Dumnezeu.

Refuzul lui Iov de a-L blestema pe Dumnezeu în încercări, ne învață că închinarea noastră poate fi autentică; că viața poate fi privită altfel decât o târguială cu Dumnezeu: *Dă-mi! – Să-ți dau!* Că adevărata motivație în închinare este măreția lui Dumnezeu și nu darurile Lui.

Omul se poate încrede în Dumnezeu chiar dacă nu are răspuns la toate întrebările. Dar cu cât îl cunoaștem mai bine, cu atât ne încredem mai mult în Dumnezeu. Încercarea credinței în focul suferinței reprezintă harul rezervat, într-un fel sau altul, fiecărui credincios.

Iacov scrie:

*Frații mei, să priviți ca o mare bucurie
când treceți felurite încercări,
ca unii care știți că încercarea credinței voastre
lucrează răbdare.*

*Dar răbdarea trebuie să își facă desăvârșit lucrarea,
pentru ca să fiți desăvârșiți, întregi,
și să nu duceți lipsă de nimic.*

(Iacov 1:2-4).

Aplică:

Cum te inspiră Cuvântul lui Dumnezeu și pilda răbdării lui Iov?

Cum ai putea mărturisi altora adevărurile descoperite din cartea Iov?

SÂMBĂȚĂ

Notează:

Ce ai descoperit nou în această săptămână din acest studiu.

Memorează:

Un verset care te-a cercetat sau pe care dorești să-l împărtășești.

Roagă-te:

Motive de Laudă, Cerere, Mulțumire, Mărturisire, Mijlocire!
